

Kytara_zpěvník Jiří

1 - 500 mil - Rangers	49 - Je Jaká Je - Karel Gott	97 - Sametová - Žlutý Pes
2 - A tak dál nosíš po kapsách - Waldemar M...	50 - Jessie James - Greenhorns	98 - Sbohem lásce - Waldemar Matuška
3 - Abych tu žil - Michal Tučný	51 - Jo, třesně zrály - Waldemar Matuška	99 - Sen - Lucie
4 - Alenka V Říši Divů - Karel Zich	52 - Jožin z bažin - Ivan Mládek	100 - Síla starých vín - Škvor
5 - Aljaška - Greenhorns	53 - Kaťuša	101 - Skála - Folk Team
6 - Amazonka - Hop Trop	54 - Když náš táta hrál - Greenhorns	102 - Skládanka - Nedvědi
7 - Amerika - Lucie	55 - Klaunova zpověď - Petr Novák	103 - Slavíci z Madridu - Waldemar Matuška
8 - Anděl - Karel Kryl	56 - Kometa - Jaromír Nohavica	104 - Smutný psaní - Rangers
9 - Báječná ženská - Michal Tučný	57 - Kominík - Pavel Dobeš	105 - Snad jsem to zavínil já - Olympic
10 - Básníkův kraj (Sound of silence) - Bob Fr...	58 - Kozel - Jaromír Nohavica	106 - Srdce nehasnou - Richard Krajčo, Petr Ha...
11 - Bedna od whiskey - Miki Ryvola	59 - Ku Praze uhání vlak	107 - Stánky - Nedvědi
12 - Běží voda běží - Rangers	60 - Kůň bílý - Marie Rottrová	108 - Tak já jdu dál - Greenhorns
13 - Bodláky ve vlasech - Nezmaří	61 - Kytka - Nedvědi	109 - Těšínská - Jaromír Nohavica
14 - Buráky - Michal Tučný	62 - Léta letí - Valerie Čizmarová	110 - Tisíc mil - Waldemar Matuška
15 - Být stále mlad - Karel Gott	63 - Little Big Horn - Greenhorns	111 - Veď mě dál, cesto má - Pavel Bobek
16 - Červená řeka - Michal Tučný	64 - Malinká - Pavel Novák	112 - Všichni jsou už v Mexiku - Tučný
17 - Cesty toulavý - Michal Tučný	65 - Modrý měsíc - Rangers	113 - Werkowcy cug - Blaf
18 - Chajda - K. T. O.	66 - Mosty - Lenka Filipová , Karel Zich	114 - Zafukané - Fleret
19 - Chodím po Broadwayi	67 - Na sever - Kabát	115 - Zátoka - Greenhorns
20 - Cistá jak Vizovice - Fleret	68 - Na Vánoce Ráno - Greenhorns (Zelenáči)	116 - Zelené pláně - Spirituál Kvintet
21 - Co se dál bude dít - Greenhorns	69 - Nad Sázkou - Nedvědi	117 - Želva - Olympic
22 - Colorado - Kabát	70 - Nad stádem koní - Buty	118 - Zlaté střevíčky - Edit Štaubertová
23 - Dej mi víc své lásky - Olympic	71 - Nádherná láska - Pavel Novák	119 - Žlutá kytka - Greenhorns
24 - Devatenáct - František Nedvěd	72 - Náhrobní kámen - Petr Novák	120 - Zrcadlo - Petr Muk
25 - Divocejš horskej tymián - Žalman & spol.	73 - Námořnická - Karel Plíhal	121 - Zvedněte kotvy - Rangers
26 - Dokud se zpívá - Jarek Nohavica	74 - Nebude to také takhle drahá - Richard Mül...	
27 - Eleena z El Pasa - Michal Tučný	75 - Něco o lásce - Pavel Dobeš	
28 - Frankie Dlouhán - Brontosauři	76 - Nějak se vytrácíš má lásko - Olympic	
29 - František - Buty	77 - Neplač malá - Rangers	
30 - Gorale - Čechomor	78 - O ruby nechtěj mi lásku brát - Pavel Bobek	
31 - Grónská písnička - Jaromír Nohavica	79 - O Zuzanu - Waldemar Matuška	
32 - Hajný je lesa pán	80 - Okno Mé Lásky - Olympic	
33 - Hardy - Greenhorns	81 - Okoř - lidovka	
34 - Hej, bystrá voda - Čechomor	82 - Oranžový expres - Greenhorns	
35 - Hej, Sokoly! - polská lidová	83 - Osmý den - Olympic	
36 - Hlídač krav - Jarek Nohavica	84 - Otázky - Olympic	
37 - Horehroní - Kristína	85 - Pampelišky - trampská píseň	
38 - Hospůdko známá - Jaromír Mayer - Jaro...	86 - Panenka - Nedvědi	
39 - Hrobař - Premier	87 - Píseň zhrzeného trampa - Jarek Nohavica	
40 - Hučka - Michal Tučný	88 - Pletenka - Nedvědi	
41 - Hudsonský šify - Wabi Daněk	89 - Podvod - Jan Nedvěd	
42 - Husličky - Vlasta Redl	90 - Pojď dál a zpívej - Pavel Bobek	
43 - Igelit - Brontosauři	91 - Pole s bavlnou - Rangers	
44 - Já budu chodit po špičkách - Novák	92 - Povídej - Petr Novák	
45 - Jarmila - Pavel Dobeš	93 - Řekni Kde Ty Kytky Jsou - Marie Rottrová	
46 - Jarní tání - Nedvědi	94 - Rovnou, tady rovnou - Greenhorns	
47 - Jasná zpráva - Olympic	95 - Růže z papíru - Nedvědi	
48 - Jdou po mě, jdou - Jaromír Nohavica	96 - Růže Z Texasu - Waldemar Matuška	

500 mil - Rangers

1. Plakat budeš, dívko má, že odešel jsem z domova,
 že odešel jsem z domova, snad stovky mil,
 stovky mil, stovky mil,
 stovky mil, snad stovky mil,
 že odešel jsem z domova snad stovky mil.

2. Čas, ten lásce ublížil, vzdálení jsme pětset mil,
 srdce mí teď prožívá moc těžkých chvil,
 těžkých chvil, těžkých chvil,
 těžkých chvil, moc těžkých chvil,
 srdce mé teď prožívá moc těžkých chvil.

3. Celou noc teď přemítám, že jsem zůstal sám a sám,
 lavici teď nádražní za lože mám,
 za lože mám, za lože mám,
 za lože mám, za lože mám,
 lavici teď nádražní za lože mám.

4. Cestu zpátky dobře znám, ale kapsu prázdnou mám,
 tak v tý dálce daleký zůstanu sám,
 zůstanu sám, zůstanu sám,
 zůstanu sám, zůstanu sám,
 tak v tý dálce daleký zůstanu sám,
 tak v tý dálce daleký zůstanu sám.

A tak dál nosíš po kapsách - Waldemar Matuška

1. Už ti není patnáct let a znáš i svět,
sto problémů dnes přejdeš legráckou.
Už jsi odvyk chodit bos, jsi muž a kos
a vychloubáš se pózou světáckou.

2. Přesto máš, jak sám víš, dosud v kapsách tajnou skrýš,
no a tou se vracíš do dětství.
Máš tu, co si budem lhát, i špunt, i drát
a skrejváš nám to hloupý svědectví.

REF1 A tak dál nosíš po kapsách sny mládí,
starej nůž s prošlou vstupenkou, to znám.
A tak dál nosíš po kapsách sny mládí,
nač ten krám, nač jej mám nevíš sám.

3. S časem prý člověk nerovný boj svádí,
tisíckrát dostal zabrat, no jen houšť.
A tak dál nosíš po kapsách sny mládí
bez těch snů byl by svět holá poušť.

4. V kapse najdeš, možná fakt,
i klíč a akt a ty v ní máš i kámen se slíd,ou
Něco kapslí, jeden fant, ty gróf a grand,
i přání pár, co nikdá nevyjdou.

REF2 V kapsách tvých, ano v nich, zbylo pár snů klukovských,
ve kterých se vrátíš do dětství.
Kapsy hlubší, než ty sám, i já je mám
a ukrývám je právem sobectví

5. A tak dál nosíš po kapsách sny mládí,
starej nůž s prošlou vstupenkou, to znám.
A tak dál nosíš po kapsách sny mládí,
nač ten krám, nač jej maš nevíš sám.

6. S časem prý člověk nerovný boj svádí,
tisíckrát dostal zabrat, no jen houšť.
A tak dál nosíš po kapsách sny mládí
bez těch snů byl by svět holá poušť.

Abych tu žil - Michal Tučný

1. Kapsy mám, - abych v nich měl díru,
 boty mám - a na nich letní prach.
 Pod širou oblohou jsem se sám usadil,
 že mám chuť v hlavě si srovnat,
 pro co jsem žil.
2. Píseň mám, abych měl co zpívat,
 oheň mám, aby mě tu hřál.
 Pár snů mám, abych dál za noci je tu snil,
 že mám jeden lidskej úděl ten,
 abych tu žil.
3. Louky mám, abych se moh' toulat,
 lesy mám, abych měl kam jít.
 Dlouhý proud řeky mám, abych shýbnul se a pil,
 že mám to výsadní právo,
 abych tu žil.

4. Slunce mám, - na cestu mi svítí,
 štíty hor - a jejich úbočí.
 Lásky mám nesčetně, abych se sám přesvědčil,
 že mám to, co mi stačí,
 abych tu žil.

5. Kapsy mám, - abych v nich měl díru,
 boty mám - a na nich letní prach.
 Pod širou oblohou jsem se sám usadil,
 že mám chuť v hlavě si srovnat,
 pro co jsem žil.

Alenka V Říši Divů - Karel Zich

D

1. Telegram s adresou svět,

G píšu v něm pět vlídných vět - jedné dívce. **AA7 DA**

D

Kdopak ví, kam jej zítra pošta doručí

G

a kolik náhod mu poručí,

A

chtěl bych jen vidět zář očí, které budou jej číst. **D A7**

D

- Ref1 Sel bych cestou prašnou, co nikdo nezměří,

G

sám jedenkrát bych s plnou brašnou cinknul u dveří,

A

bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů. **D A**

D

I když dá mi košem, až řádky bude číst,

G

já chtěl bych být tím listonošem, neboť jsem si jist,

A

bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů. **G A D A7**

D

2. Já nechal všechna okna dokořán

G

a díval se na svět ze všech stran, jak se koulí. **AA7 D A**

D

A celý den přemítám o dívce neznámé,

G

proč už se dávno neznáme.

A

Snad adresu najde toto poselství mé. **D A**

D

- Ref2 Sel bych cestou prašnou, co nikdo nezměří,

G

sám jedenkrát bych s plnou brašnou cinknul u dveří,

A

bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů. **D A7**

D

I když dá mi košem, až řádky bude číst,

G

já chtěl bych být tím listonošem, neboť jsem si jist,

A

bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů. **G A D A7**

D

3. Odmítli můj telegram

G

a řekli poslat jej není kam - adresa schází. **AA7 DA**

D

A celý den přemítám o dívce neznámé,

G

proč už se dávno neznáme,

A

snad adresu najde poselství. **D A**

D

- Ref3 Sel bych cestou prašnou, co nikdo nezměří,

G

sám jedenkrát bych s plnou brašnou cinknul u dveří,

A

bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů. **D A7**

D

I když dá mi košem, až řádky bude číst,

G

já chtěl bych být tím listonošem, neboť jsem si jist,

A

bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů. **G A D A7**

A

bude v očích mít úžas jak Alenka v říši divů. **G A D**

Aljaška - Greenhorns

As performed by Greenhorns

1. Když jaro na Aljašku zavítá k nám
 hromadu zlata já na zimu mám
 šampaňský víno si do sudu dám
 když jaro na Aljašku zavítá k nám

2. S dívenkou krásnou budu tam žít
 čeká na jihu a chci si ji vzít
 mosaznou postel jí do srubu dám
 když jaro na Aljašku zavítá k nám

3. Z těch velkejch plánů nezbylo nic
 já dva roky čekal a měl jsem snad víc
 teď už je vdaná a co z toho mám
 když jaro na Aljašku zavítá k nám

4. Nač hlavu věšet nedá se žít
 šampaňský víno tu sám budu pít
 s partnery svými tu zůstanu sám
 když jaro na Aljašku zavítá k nám

G G6sus4 G

Intro

1. Byly krásný naše plány
byla jsi můj celej svět,
čas je vzal a nechal rány,
starší jsme jen o pár let

2. Tenkrát byly děti malý,
ale život utíká,
už na "táto" slyší jinej
i když si tak neříká.

Ref1 Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvou jako měly
tvoje oči džínový

3. Kluci tenkrát, co tě znali
všude, kde jsem s tebou byl,
"Amazonka" říkali,
a já hrdě přisvědčil.

4. Tvoje strachy, že ti mládí
pod rukama utíká
vedly k tomu, že ti nikdo
"Amazonka" neříká.

Ref2 Nebe modrý zrcadlí se
v řece, která všechno ví,
stejnou barvu jako měly
tvoje oči džínový.

5. Zlatý kráse cingrlátek
jak sis časem myslela,
vadil možná trampskej šátek
nosit dás' ho nechtěla.

Ref3 Teď jsi víla z paneláku,
samá dečka, samej krám,
já si přál jen, abys byla
pořád stejná, přísahám
pořád stejná, přísahám
pořád stejná, přísahám.

1. Nandej mi do hlavy tvý brouky
 a Bůh nám seber beznaděj.
 V duši zbylo světlo z jedný holky,
 tak mi teď za to vynadej.

2. Zima a promarněný touhy,
 do vrásek stromů padá déšť.
 Zbejvaj roky asi né moc dlouhý.
 Do vlasů mi zabroukej, pá pa pá pá.

Ref. Pá pá pá pá, pá pa pá pá.
 Pá pá pá pá, pá pa pá pá.

3. Tvoje oči jedou žhavý tóny,
 dotek Slunce zapadá.
 Horkej vítr rozezní mý zvony,
 do vlasů ti zabrouká, pá pa pá pá.

Ref.

4. Na obloze křídla tažnejch ptáků,
 tak už na svý bráchy zavolej.
 Na tváře ti padaj slzy z mraků
 a Bůh nám sebral beznaděj.

5. A v duši zbylo světlo z jedný holky,
 do vrásek stromů padá déšť.
 Poslední dny, hodiny a roky,
 do vlasů ti zabroukám, pá pa pá pá.

Ref.

Anděl - Karel Kryl

1. *G* *Em* *G* *D*
 Z rozmlácenýho kostela v krabici s kusem mýdla,
G *Em* *G* *D*
 přinesl jsem si anděla, polámali mu křídla.
2. Díval se na mě oddaně, já měl jsem trochu trému.
 Tak vtiskl jsem mu do dlaně lahvičku od parfému.

Ref. *G* *Em* *G* *D*
 A proto prosím, veř mi, chtěl jsem ho žádat,
G *Em* *G* *D*
 aby mi mezi dveřmi pomohl hádat,
G *Em D* *G*
 co mě čeká, a nemine,
Em D *G*
 co mě čeká, a nemine.

3. Pak hlídali jsme oblohu, pozorující ptáky,
 debatující o Bohu a hraní na vojáky.
4. Do tváře jsem mu neviděl, pokoušel se ji schovat,
 to asi ptákům záviděl, že mohou poletovat.

Ref.

5. Když novinky mi sděloval u okna do ložnice,
 já křídla jsem mu ukoval z mosazný nábojnice.
6. A tak jsem pozbyl anděla, on oknem odletěl mi,
 však přítel prý mi udělá novýho z mojí helmy.

Ref.

Báječná ženská - Michal Tučný

1. Tenhle příběh je pravda, ať visím, jestli vám budu lhát,
že jsem potkal jednu dívku a do dnešního dne ji mám rád,
nikdy neměla zlost, když jsem hluboko do kapsy měl,
vždycky měla pochopení a já se s ní nikdy hádat nemusel.

REF.1 Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap,
celej den jen tak sedí a popíjejí Chateaufeuf du Pappé,
když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.

2. Nikdy jsem neslyšel: kam jdeš, kdy přijdeš a kde jsi byl,
a já nikdy nezapomněl, abych svoje sliby vyplnil,
a když vzpomínala, tak jen na to hezký, co nám život dal,
nedala mi příležitost, na co bych si taky stěžoval.

REF.2 Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap,
celej den jen tak sedí a popíjejí Chateaufeuf du Pappé,
když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.

3. Tenhle příběh je pravda a sním svůj klobouk jestli jsem vám lhal
že jsem potkal jednu dívku a tu jsem si za ženu vzal,
zní to jako pohádka z oříšku královny Máby,
že si báječnou ženskou vzal jeden báječnej chlap.

REF.3 Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap,
celej den jen tak sedí a popíjejí Chateaufeuf du Pappé,
když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.

REF.4 Když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap,
tak mají báječnej život plnej báječnejch dní bez útrap,
celej den jen tak sedí a popíjejí Chateaufeuf du Pappé,
když si báječnou ženskou vezme báječnej chlap.

Emi *D*

1. Na návsi rybník jako dlaň,

pole plná kamení.

Dávno dozněl klapot dřeváků,

místo lebedy a bodláků,

chodník čistý vede místy,

kteřá znám už od dětství.

Kraj básníkův, kraj tátův.

Emi *D*

2. Chaloupky jak v pohádkách

Husopasky na stráních.

Bída říkala tu Dobrý den,

chlad se díval v zimě do oken,

cesty zavál sních

slepý kůň s poštou jezdil k nám,

před starý krám,

kde já tak rád si hrával.

Emi *D*

3. Ten krám voněl kořením,

vanilkou a skořicí.

Já na neckách v malém rybníku,

hledal moře a v něm Afriku.

Jednou za měsíc

k nám přijel biograf

se spoustou zpráv.

Ten den byl víc než svátek.

Emi *D*

4. Šňůry od domků v zahradách,

rozhlas píseň vyhrává,

a když večer stíny nakreslí,

mámy pro děti jdou do jeslí.

Jenom hnízda vlaštovčí

jsou zde stejná jako dřív.

A plody svý

sladké jak med, když zlátnou.

Emi *D*

5. Na návsi rybník jako dlaň,

pole plná kamení.

...
(sloka 1)

Bedna od whiskey - Miki Ryvola

1. Dneska už mě fóry ňák nejdou přes pysky,
 stojím s dlouhou kravatou na bedně vod whiskey.
 Stojím s dlouhým obojkem jak stájevej pinč,
 tu kravatu, co nosím, mi navlík soudce Linch.

REF1 Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
 Do nebeskýho báru já sucho v krku mám,
 tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

2. Mít tak všechny bedny od whiskey vypitý,
 postavil bych malej dům na louce ukrytý.
 Postavil bych malej dům a z okna koukal ven,
 a chlastal bych tam s Billem a chlastal by tam Ben.

REF2 Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
 Do nebeskýho báru já sucho v krku mám,
 tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

3. Kdyby jsi se hochu jen pořád nechtěl rvát,
 nemusel jsi dneska na týhle bedně stát.
 Moh jsi někde v suchu tu svoji whisku pít,
 nemusel jsi hochu na krku laso mít.

REF3 Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
 Do nebeskýho báru já sucho v krku mám,
 tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

4. Až kopneš do tý bedny, jak se to dělává,
 do krku mi zůstane jen díрка mrňavá.
 Jenom díрка mrňavá a k smrti jenom krok,
 mám to smutnej konec a whiskey ani lok.

REF4 Tak kopni do tý bedny, ať panstvo nečeká,
 jsou dlouhý schody do nebe a štreka daleká.
 Do nebeskýho báru já sucho v krku mám,
 tak kopni do tý bedny, ať na cestu se dám.

Běží voda běží - Rangers

1. Běží voda, běží, po kameni šustí,
řekla mně má milá, že už mě opustí.
Teče voda, teče, po kameni skáče,
když mě milá nechce, ať si jiný pláče.

Ref1 | A já tě nechci, a já tě nemiluju,
a já tě nemám rád, :/
/:protože už ráno, protože už ráno
má si tě jiný brát|

2. Do vašeho dvora teče voda dvojí,
jen ty jsi nemysli, že ty budeš mojí.
Za horou vysokou zapadá slunéčko,
a já tebe nechci, falešná dcerečko.

Ref2 . | A já tě nechci, a já tě nemiluju,
a já tě nemám rád, |
|protože už ráno, protože už ráno
má si tě jiný brát|

3. Když už jsi věděla, to co já vím dneska,
mohla sis ušetřit svoje slova hezká.
Hezká slova, hezká, málo lásky ke mně,
jak jsem teď, bože, rád, že tě nemám v domě.

Ref3 | A já tě nechci, a já tě nemiluju,
a já tě nemám rád |
|protože už ráno, protože už ráno
má si tě jiný brát|

4. Taková falešná, jak ta by tam žila,
to je jen k trápení a taková jsi byla.
Budeš-li taková, jinému jen zbývá,
že když tě dostane, ať tě taky hlídá.

1. Do vlasů bláznivej kluk mi bodláky dával
 za tuhle kytku pak všechno chtěl mít
 svatební menuet mi na stýblo hrával
 že prej se musíme vzít

REF Zelený voňavý dva prstýnky z trávy
 copak si holka víc může tak přát
 doznívá menuet - čím dál míň mě baví
 na tichou poštu si hrát

3. Bez bolesti divný trápení
 suchej pramen těžko pít
 zbytečně slova do kamení sít
 na košili našich zvyků
 vlajou nitě od knoflíků
 sjeden je muset a sdruhej je chtít +

2. Do vlasů bláznivej kluk ti bodláky dával
 za tuhle kytku pak všechno chtěl mít
 svatební menuet ti na stýblo hrával
 my dva se musíme vzít

REF2 Zelený voňavý dva prstýnky z trávy
 nejsem si jistej, že víc umím dát
 vracím se zkroušenej, ale dobrý mám zprávy
 o tom, že dál tě mám rád

REF3 Zelený voňavý dva prstýnky z trávy
 copak si my dva víc můžeme přát
 dál nám zní menuet a tím míň nás baví
 na tichou poštu si hrát

Buráky - Michal Tučný

1. Když Sever válčí s Jihem a zem jde do války
 v polích místo bavlny teď rostou bodláky,
 Ve stínu u silnice vidíš z Jihu vojáky,
 jak se tu válej' v trávě a louskaj' buráky.

Ref. Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
 je lepší doma sedět a louskat buráky,
 hej hou, hej hou, nač chodit do války,
 je lepší doma sedět a louskat buráky.

3. Plukovník sedí v sedle, volá: "Yankeeové jdou!",
 ale mužstvo v trávě leží, prej už dál nemohou,
 pan plukovník se otočí a koukne do dálky,
 vidí slavnou armádu, jak louská buráky.

Ref2 Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
 je lepší doma sedět a louskat buráky,
 hej hou, hej hou, nač chodit do války,
 je lepší doma sedět a louskat buráky.

4. Až tahle válka skončí a jestli budem žít,
 svý milenky a ženy pak půjdem políbit,
 Když se zeptaj': "Hrdino, cos' dělal za války?"
 "Já flákal jsem se s kvérem a louskal buráky."

Ref3 Hej hou, hej hou, nač chodit do války,
 je lepší doma sedět a louskat buráky,
 hej hou, hej hou, nač chodit do války,
 je lepší doma sedět a louskat buráky.

Být stále mlád - Karel Gott

- A** **E** **F#m**
 1. Čas dál si běží svůj maratón,
 D **E**
 někdy se cítím starší než-li on.
 Hm **D**
 „Kolik už let?“ se jenom věčně ptám
 F#m E
 a stále vím tak málo.
2. A jindy se cítím jako omládlý,
 jako ten kluk před školním zábradlím,
 co tehdy snil o prvním líbání
 a o svých prvních džínách.
3. Ten kluk toužil výš a měl velký cíl,
 zpíval i žil plně a ze všech sil.
 Snad mi z něj kousek ještě ve mně zbyl,
 ten hezký čas se mi vrátí.

Ref. **A** **E** **F#m** **D**
 Být stále mlád, to bych si přál, být stále mlád.
E **Hm**
 Vzepřít se jednou provždy kalendáři,
D **E**
 jen mládí, nikdy stárí.
A **E** **F#m** **D**
 Být stále mlád, zkouším to dál, být stále mlád.
E **Hm**
 I přes ty známky času ve své tváři
DE **A**
 být stále mlád.

4. Jak život šel prošel jsem spoustu cest,
 už umím zodpovědět kdejaký test
 a vím, že život není jen černá a bílá,
 žije v mnoha barvách.
5. Co ale jen já jich ještě nevychutnal,
 co všechno si slíbil a nevykonal,
 co mám ještě snů a proto ženu se dál
 za nesplněnou touhou.

Ref. - E - F#m - D

E **Hm**
 Out. Vzepřít se jednou provždy kalendáři,
D **E**
 jen mládí, nikdy stárí.
A **E** **F#m** **D**
 Být stále mlád, zkouším to dál, být stále mlád.
E **Hm**
 I přes ty známky času ve své tváři
D **E** **A**
 být stále mlá - ád.
E **F#m** **D**
 Zkouším to dál, být stále mlád.
E **Hm**
 I přes ty známky času ve své tváři
DE **A**
 být stále mlád.

Červená řeka - Michal Tučný

D - A - D - A

1. Jsem potulnej cowboy, já se potloukám
 a od ranče k ranči se najímat dám,
 a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
 potkal jsem holku vod Červený řeky.

2. Pak začlo mi trápení a spousta béd,
 když táta se bál, abych mu ji nesved',
 a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
 dal hlídat dceru vod Červený řeky.

3. Já schůzku jsem si s ní dal uprostřed skal,
 abych se s ní konečně pomiloval,
 a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
 já líbal holku vod Červený řeky.

solo housle sloka

4. Sotva mi však řekla: "Miláčku můj,"
 ze skal se ozvalo: "Bídáku, stůj!"
 a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
 stál její táta vod Červený řeky.

5. Tam pušky se ježily, moc jich bylo,
 mně štěstí se najednou vytratilo
 a v těch Mlžnejch horách na konci štreky
 já vobklíčenej byl u Červený řeky.

bdg Pak ke slovu přišla má pistol a pěst,
 já poslal je na jednu z nejdelších cest
 a z těch Mlžnejch hor tam na konci štreky
 vez' jsem si holku vod Červený řeky.

Cesty toulavý - Michal Tučný

1. Cesty toulavý, já vím, že se vás už nikdy nezbavím F#
 s kamarády vám večer písni vyprávím Em
 že dál mě vedou můj cesty toulavý D

2. Cesty toulavý, na jednom místě stát mě nebaví F#
 tam kde jsem ještě nebyl tak se zastavím Em
 a dál mě vedou můj cesty toulavý D

REF1 Cesty toulavý D7 G
 jak za starých časů komedianti z poutí D
 každý z nás to ví G
 že žádný cesty nejsou rovný, že se kroutí a kroutí D A7

3. Cesty toulavý, já vím, že se vás už nikdy nezbavím F#
 s kamarády vám večer písni vyprávím Em
 že dál mě vedou můj cesty toulavý D

REF2 Cesty toulavý D7 G
 jak za starých časů komedianti z poutí D
 každý z nás to ví G
 že žádný cesty nejsou rovný, že se kroutí a kroutí D A7

4. Cesty toulavý, já vím že se vás už nikdy nezbavím D F#
 s kamarády vám večer písni vyprávím Em
 že dál mě vedou můj cesty toulavý G A D
 že dál mě vedou můj cesty toulavý G A D

Chajda - K. T. O.

As performed by K. T. O.

1. V d^Dáli za ho^Grama sto^Djí chajda ma^Alá,
 v d^Dáli za ho^Grama sto^Djí chajda ma^Alá.
 Pod ní teče řeka, nad ní čer^Aná skála,
 pod ní teče řeka, nad ní čer^Aná skála.

2. Přišla velká voda vzala chajdu s sebou,
 přišla velká voda vzala chajdu s sebou.
 Teď dva kamarádi nemaj si kde lehnout,
 teď dva kamarádi nemaj si kde lehnout.

3. Smutně bloudí světem, hledaj chajdu svoji,
 smutně bloudí světem, hledaj chajdu svoji.
 Tam, kde chajda stála, čer^Aná skála sto^Djí,
 Tam, kde chajda stála, čer^Aná skála sto^Djí

4. Neplač, kamaráde pro tu chajdu starou,
 neplač, kamaráde pro tu chajdu starou.
 Dřív než jaro přijde, postavíme novou,
 dřív než jaro přijde, postavíme novou.

5. Dřív než jaro přišlo, chajda nová stála,
 dřív než jaro přišlo, chajda nová stála.
 Pod ní teče řeka, nad ní čer^Aná skála,
 Pod ní teče řeka, nad ní čer^Aná skála.

Chodím po Broadwayi

D

1. Chodím po Broadwayi hladov sem a tam,

Chodím po Broadwayi hladov sem a tam,

chodím po Broadwayi, po Broadwayi,

po Broadwayi hladov sem a tam.

*D**A7*

Ref1: Singi jou jou jupi jupi jou jou jou, singi jou jou jupi jupi jou

Singi jou jou jupí, jou jou jupí

singi jou jou jupi jupi jou

D

2. Moje černé děti mají stále hlad,

Moje černé děti mají stále hlad,

moje černé děti, černé děti,

černé děti mají stále hlad.

*D**A7*

Ref2: Singi jou jou jupi jupi jou jou jou, singi jou jou jupi jupi jou

Singi jou jou jupí, jou jou jupí

singi jou jou jupi jupi jou

D

3. Práci nedostanu, černou kůži mám,

Práci nedostanu, černou kůži mám,

práci nedostanu, nedostanu,

protože já černou kůži mám.

*D**A7*

Ref3: Singi jou jou jupi jupi jou jou jou, singi jou jou jupi jupi jou

Singi jou jou jupí, jou jou jupí

singi jou jou jupi jupi jou

D

4. A já pevně věřím, že zas přijde den,

A já pevně věřím, že zas přijde den,

a já pevně věřím, pevně věřím,

že zas černoch bude svoboden.

*D**A7*

Ref4: Singi jou jou jupi jupi jou jou jou, singi jou jou jupi jupi jou

Singi jou jou jupí, jou jou jupí

singi jou jou jupi jupi jou

Čistá jak Vizovice - Fleret

Am - E-Am - C - G-C

F-E - Am - F-E - Am

1. *Am* *E* *Am* *C* *G* *C*
 Vyzvonil jsem tajemství na vizovském náměstí,
Dm *E* *Am* *E* *Am*
 jsi čistá jak Vizovice, uchazečů bude více.

2. *Am* *E* *Am* *C* *G* *C*
 Zvěsti všude kolují, že každý večer sama spíš,
Dm *E* *Am* *E* *Am*
 kdekdo říká sakra, škoda, vždyť mlýn mele, když je voda.

Am - Am/G - Am/F - Esus4

- Ref.1 *Am* *E* *Am* *C* *G* *C*
 Čistá jak Vizovice, čistá jak Vizovice,
F *E* *Am* *F* *E* *Am*
 he-ej drin, he-ej drin.
Am *E* *Am* *C* *G* *C*
 Čistá jak Vizovice, čistá jak Vizovice,
Dm *E* *Am* *Am/G* *F* *E*
 kde je voda na tvůj mlýn?
Dm *E* *Am* *Am/G* *F* *E*

3. *Am* *E* *Am* *C* *G* *C*
 Po vizovském náměstí huby nesou tajemství,
Dm *E* *Am* *E* *Am*
 že čistá jak Vizovice nebudeš už nikdy více.

Am - Am/G - Am/F - Esus4

- Ref.2 *Am* *E* *Am* *C* *G* *C*
 Čistá jak Vizovice, čistá jak Vizovice,
F *E* *Am* *F* *E* *Am*
 he-ej drin, he-ej drin.
Am *E* *Am* *C* *G* *C*
 Čistá jak Vizovice, čistá jak Vizovice,
Dm *E* *Am* *G* *F* *E*
 kdo byl voda na tvůj mlýn?
Dm *E* *Am*

intro předehra housle sloka

1 Ty a já, prázdněj dům přímo svádí ke hříchům,
co se dál bude dít, dám ti hned znát

2 Až se víc sešeří, zamkni zámky u dveří,
co se dál bude dít, dám ti pak znát

R1 Až uzamkneš všechny vchody, zhasnu lampu i retku,
nespoléhám na náhody, chci si tě vzít beze svědků.

3 Díрку klíčovou zandej touhle podkovou,
co se dál bude dít, dám ti pak znát
sólo sloka

4 Okenní přivři rám, pomoz dolů roletám
co se dál bude dít, dám ti pak znát

R2 Až uzamkneš všechny vchody, zhasnu lampu i retku,
nespoléhám na náhody, chci si tě vzít beze svědků.

5 Dřív, než spácháš hřích, zevnitř klíč nech ve dveřích,
|: co se dál bude dít, nechtěj už znát. :|

Colorado - Kabát

1. Táta vždycky říkal: hochu, žádný strachy,
 jseš kovboj, v Coloradu můžeš krávy pást,
 já radši utratil jsem psa a všechny prachy,
 do srdce Evropy já vodjel v klidu krást.

2. Narvaný kapsy, prsteny, řetězy zlatý
 tam kolem krku místní Indiáni maj',
 a ty, co nemakaj', tak jsou nejvíc bohatý,
 musím si pohnout, dokavád' tam rozdávaj'.

Ref. Z Billa na Nováka změním si svý jméno,
 a až tu malou zemi celou rozkradem, rozkradem!,
 tak se vrátím ve svý rodný Colora - do,
 o tý zlatý žíle řeknu doma všem.

G - C
 G - D
 G - Em - C
 G - D - G

3. Tam kradou všichni, co blízko vokolo bydlej',
 šerif se na ně jenom hezky usmívá,
 kdyby se nesmál, tak ho okamžitě zmydlej',
 házej' mu kosti za to, že se nedívá.

4. Místo krav tam, nelžu vám, prej pasou holky,
 a když jim nezaplatíš, vyrazej' ti dech,
 ale s IQ to tam nebude tak horký,
 místo na koních tam jezďej' v medvědech.

|: Ref. :|

Out. O tý zlatý žíle řeknu doma všem.

Dej mi víc své lásky - Olympic

Ami **C**

1. Vymyslel jsem spoustu nápadů, ať,

Ami **G** **E7**

co podporujou dobrou náladu, ať,

Ami

hodit klíče do kanálu,

D

Dmi

sjet po zadku holou skálu,

Ami

E7

Ami

v noci chodit strašit do hradu.

Dám si dvoje housle pod bradu, ať,

2. v bílé plachtě chodím pozadu, ať,

úplně melancholicky,

s citem pro věc jako vždycky

G

vyrábím tu hradní záhadu, ať.

C

E7

Ref. Má drahá, dej mi víc, má drahá, dej mi víc,

Ami

F

C

G

má drahá, dej mi víc své lásky, ať,

C

E7

já nechci skoro nic, já nechci skoro nic,

Ami

F

C

E7

já chci jen pohladit tvé vlásy, ať.

3. Nejlepší z těch divnejch nápadů, ať,

mi dokonale zvednul náladu, ať,

natrhám ti sedmikrásy,

tebe celou s tvými vlásy

zamknu si na sedm západů, ať.

Ref.

Devatenáct - František Nedvěď

G **Dm**
 1. Když ráno čtu v Tvých očích
 jsem stá či stoprvá?
G **Dm**
 Mám strach, že láska skončí
 mám strach, že potrvá.
G **C**
 Pak něčí hlas, shůry zavelí
D **Em**
 a trubač troubí - vpřed
C **G**
 a léta běží zpět
C **G**
 Najednou je mně i tobě
Am7 **D** **G**
 divukrásných devatenáct let
G **Dm**
 Když večer čtu v Tvých očích
 má láska jediná
G **Dm**
 Když jiskra nepřeskočí
 a spadne do klína
G **C**
 pak zase hlas shůry zavelí
D **Em**
 já kordem švihám hned
C **G**
 jak Zorro svoje zet
C **G**
 Najednou je mně i tobě
Am7 **D** **G**
 divukrásných devatenáct let

G **C**
 Ref1 Když ztichne noc a ty usínáš
D **Em**
 ta chvíle před ránem
C **G**
 já chci Tvým Cyranem
C **G**
 a Hamletem a Romeem
Am7 **D** **G**
 a možná, že i d Artagnanem být
C **G**
 d Artagnanem být
C
 Pod Tvou hřívou
G
 sen se vzpíná
Am7 **D**
 Pierot i Kolombína
C **G**
 Na polštáři v tobě dřímá
Am7 **D** **G**
 divukrásných devatenáct let

Divokej horskej tymián - Žalman & spol.

D G D G D G F#m Em G D G D

solo1 (Harmonika/flétna sloka)

1. Dál za vozem spolu šlapem,
někdo rád a někdo zmaten,
kdo se vrací, není sám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

2. Léto, zůstaň dlouho s námi,
dlouho hřej a spal nám rány,
až po okraj naplň džbán,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

D G D G F#mi
Ref1 Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám
Emi G D G D
bílou nocí k milování z hor divokej tymián.

solo2 (Harmonika/flétna sloka)

3. Dál za vozem trávou, prachem,
někdy krokem, někdy trapem,
kdo se vrací dolů k nám,
je to věc, když pro nás voní
z hor divokej tymián.

D G D G F#mi
Ref2 Podívej, jak málo stačí, když do vázy natrhám
Emi G D G D
bílou nocí k milování z hor divokej tymián.

solo3 (Harmonika/flétna sloka)

Dokud se zpívá - Jarek Nohavica

1. Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu,
 včera jsem nespál a ani dnes nespočínu,
 svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo,
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

2. Ve stánku koupím si housku a slané tyčky,
 srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky,
 ze školy dobře vím, co by se dělat mělo,
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

3. Do alba jízdenek lepím si další jednu,
 vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu,
 za oknem míhá se život jak leporelo,
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

4. Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil drazé,
 houpe to, houpe to na housenkové dráze,
 i kdyby supi se slítali na mé tělo,
 tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

5. Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa,
 zvedl jsem telefon a ptám se: "Lidi, jste tam?"
 A z veliké dálky do uší mi zaznělo,
 že dokud se zpívá, ještě se neumřelo.
 Že dokud se zpívá, ještě se neumřelo.

1. Z vojenské stanice tam poblíž hranice
mexičan Joe svoji černovlasou ženu měl
a domek hliněnej s malými okny
z kterých mu mávala když kolem s patrolou jel
2. Dítě spolu měli před květnou nedělí
a vítr dětský pláč svou písní přehlušoval
Ústa s barvou vína a jméno Feleena
té dívce mexické osud tam do vínků dal
3. Když malá bývala vždy ráda sedala
na kopci odkud vidávala z El Pasa zář
A vítr z večera plný těch světel šeptal jí do snění
a chladil jí horkou tvář
4. Jak poníka laso táhlo jí El Paso
a tátu prosila aby jí tam někdy vzal
Ústa s barvou vína a jméno Feleena
té dívce mexické osud tam do vínků dal
5. A roky letěly děvče už dospělý
rozhodlo se že chce jenom tam v El Pasu žít
Otec když tvrdě spal vzala své šaty
a vítr pomáhal jí stopy k El Pasu skryt
6. Tam život začíná červená kantýna
její smích orchestr honky tonk přehlušoval
Ústa s barvou vína a jméno Feleena
té dívce mexické osud tam do vínků dal
7. Už není nevinná číšnice Feleena
už lásku od dneška do zítřka moc dobře zná
Zná sliby pastorů zlato prospektorů
a přitom se jí o jedný velký lásce zdá

8. Pak přišlo to štěstí vstoupil jí do cesty
muž kterej jinej než ty co dřív znala se zdál
Ústa s barvou vína a jméno Feleena
té dívce mexické osud tam do vínků dal
9. Z vojenské posádky dal se sním do hádky
chláp kterej Feleenu pro sebe marně mít chtěl
zvuka dvou výstřelů zazněly noci
ale jen jeden z těch výstřelů měl správněj směr
10. Stýská se Feleeně v červený kantýně
on rychle odjížděl když měsíc za mrakem stál
Ústa s barvou vína a jméno Feleena
té dívce mexické osud tam do vínků dal
11. Náboje u pasu čekaly v El Pasu
v záloze ti co mu nechtěly Feleenu přát
v sedle se naklonil tak nějak stranou
a mokrej rudej květ začal mít na prsou znát
12. Konec je naděje na všecko pozdě je
Feleeno neplač a směj se jak já jsem se smál
Ústa s barvou vína a jméno Feleena
té dívce mexické osud tam do vínků dal
13. Pušku z jeho sedla proti nim pozvedla
a zas se ozvala smrtící série ran
Růže z jejich vlasů k pasu mu padla
a ticho rušil pak už jen křik divokejch vran
14. Pár jezdců zbloudilých slyšelo jejich smích
vítr ho za noci směrem od El Pasa hnál
Ústa s barvou vína a jméno Feleena
té dívce mexické osud tam do vínků ...dal

Frankie Dlouhán - Brontosauři

1. Kolik je smutného, když mraky černé jdou,
lidem nad hlavou smutnou dálavou.
Já slyšel příběh, který velkou pravdu měl,
za čas odletěl, každý zapomněl.

Ref1 Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
po Státech toulal se jen sám
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál
a každej, kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.

2. Tam, kde byl pláč, tam Frankie hezkou píseň měl.
slzy neměl rád, chtěl se jenom smát.
A když pak večer ranče tiše usínaj,
Frankův zpěv jde dál, noci s písni dál.

Ref2 Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
po Státech toulal se jen sám
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál
a každej, kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.

3. Tak Frankieho vám jednou našli, přestal žít.
Jeho srdce spí, tiše smutně spí.
Bůh ví, jak, za co tenhle smíšek konec měl.
Farář píseň pěl, umíráček zněl.

Ref3 Měl kapsu prázdnou Frankie Dlouhán,
po Státech toulal se jen sám
a že byl veselej, tak každej měl ho rád.
Tam ruce k dílu mlčky přiloží a zase jede dál
a každej, kdo s ním chvílku byl,
tak dlouho se pak smál.

F C G C 7 C G C

Outro

|: G - C - G - C :|

1. ^GNa hladinu rybníka ^Csvítí sluníčko
^{Em}a kolem stojí v hustém kruhu ^Gtopoly,
^{Am}které tam zasadil jeden ^{Hm}hodný člověk.
^{Am}Jmenoval se ^DFrantišek Dobrota.

2. ^GFrantišek Dobrota ^Crodák z blízké vesnice
^{Em}měl hodně dětí a jednu ^Gstarou babičku,
^{Am}která když umírala tak mu ^{Hm}řekla: Františku,
^{Am}teď ^Ddobře poslouvej co máš všechno udělat.

Ref. ^C|: Balabambam balabambam :| 3x
^{Am}A kolem rybníka ^Dnahusto nasázet topoly.

3. ^GFrantišek ^Cudělal všechno co mu řekla
^{Em}a po snídani ^Gposlal děti do školy.
^{Am}Žebříňák s nářadím ^{Hm}dotáhl od chalupy k rybníku,
^{Am}vykopal ^Ddíry a zasadil topoly.

4. ^GOd té doby ^Cvítr na hladinu nefouká,
^{Em}takže je ^Gklidná jako velké zrcadlo.
^{Am}sluníčko tam ^{Hm}svítí vždycky rádo,
^{Am}protože v něm ^Dvidí Františkovu babičku.

Ref.
^G

Gorale - Čechomor

1. Za lasami za gurami za dolinami
pobili še dwaj gurale ciupagami

REF Ej gurale nie bijta sie
ma guralka dwa warkocze
podzielite sie
Ej gurale nie bijta sie
ma guralka dwa warkocze
podzielite sie

2. Za lasami za gurami za dolinami
pobili še dwaj gorale čupagami

REF2 Ej gurale nie bijta sie
ma guralka dwoje oczu
podzielite sie
Ej gurale nie bijta sie
ma guralka dwoje oczu
podzielite sie

3. Za lasami za gurami za dolinami
pobili sie dwaj gurale čupagami

REF3 Ej gurale nie bijta sie

ma guralka wielke serce
podzielite sie
Ej gurale nie bijta sie
ma guralka wielke serce
podzielite sie

4. Za lasami za gurami za dolinami
pobili sie dwaj gurale čupagami

REF4 Ej gurale nie bijta sie
ma guralka z przodu z tylu
podzielite sie
Ej gurale nie bijta sie
ma guralka z przodu z tylu
podzielite sie

Grónská písnička - Jaromír Nohavica

1. Daleko na severu je grónská zem,
 žije tam Eskymačka s Eskymákem.
 |: My bychom umrzli jim není zima,
 snídají nanuky a eskyma. :|

2. Mají se bezvadně vyspí se moc,
 půl roku trvá tam polární noc.
 |: Na jaře vzbudí se a vyběhnou ven,
 půl roku trvá tam polární den. :|

3. Když sněhu napadne nad kotníky,
 hrávají s medvědy na četníky.
 |: Medvědi těžko jsou k poražení,
 neboť medvědy ve sněhu vidět není. :|

4. Pokaždé ve středu přesně ve dvě
 zaklepe na iglů hlavní medvěd.
 |: Dobrý den, mohu dál na vteřinu?
 Já nesu vám trochu ryb na svačinu. :|

5. V kotlíku bublá čaj, kamna hřejí,
 psi venku hlídají před zloději.
 |: Smíchem se otrásá celé iglú,
 medvěd jim předvádí spoustu fíglů. :|

6. Tak žijou vesele na severu,
 srandu si dělají z teploměrů.
 |: My bychom umrzli, jim není zima,
 neboť jsou doma a mezi svýma. :|

Hajný je lesa pán

Ref: **D** **F#** **G**
Emi **A7**
Hajný je lesa pán,
zvěří je milován
F# **Hmi**
Hajný je lesa král
G **A** **D**
a každej pytlák se ho vždycky bál.

- Hajný - recitativ:
2: Sekerečku vem a zatni!
Copak to jde? Strom je státní!
Zadarmo se nezíská.
Z toho koukaj želižka!
dítě - sólo:
Slibuju za kluky,
slibuju za holky:
za každý strom dáme
sto malých do školky.
Hajný - sólo:
D **F#** **G**
Tomu já říkám plán,
Emi **A7**
tímto je ujednán.
F# **Hmi**
Hajný je lesa pán,
G **A** **D**
je mládeží a zvěří milován.
F# **Hmi** **G** **A** **D**
Hajný je lesa pán, je mládeží a zvěří milován.
- 3: aaaaa...
... hajný je lesa pán,
je mládeží a zvěří je milován.

Hardy - Greenhorns

1. Jo vo poslední pranici měl Hardy mušku zlou
 a teď ho k Fordu vedou a čtyři na něj jsou.
 To když si na něj výšlap sám policejní šéf,
 nechtěl, aby znovu tekla krev.

Ref A teď mu zní, poslední, zvonění, jo pohřební
 V okolí se každý bál, koho sejme Hardy dál
 a marně za ním oddíl vojska hnál .

2. Ten Hardy prostě neuměl bez pistole žít ,
 teď v pekle si dá nalejt a tam se cejtí lip .
 Jeho stín se plouží v inoci častokrát ,
 tam , kde musel Hardy hlavu do oprátky dat .

Ref2 A teď mu zní, poslední, zvonění, jo pohřební
 V okolí se každý bál, koho sejme Hardy dál
 a marně za ním oddíl vojska hnál .

Hej, bystrá voda - Čechomor

1. |: Hej, bystrá voda, bystrá vodička, plakalo děvče pro Janíčka. :|
 |: Hej, lese temný, vršku zelený, kde je můj Janík přemilený? :|

E - E - E - E

2. |: Hej, povídali, hej, povídali, hej, že Janíčka pobodali. :|
 |: Hej, pobodali ho oravjani, hej, za ovečky, za berany. :|

|: E - E - A - H7 :|
 |: H7 - E - A - H7-E :|

|: A - A - A - H7-E :|

3. |: Hej, bystrá voda, bystrá vodička, plakalo děvče pro Janíčka. :|
 Hej, u té zadní oravské stěny leží Janíček zahlušený.
 Hej, u té zadní oravské stěny |: leží Janíček :| 3x zahlušený.

|: H7 - H7 - A - E :| 3x
 H7 - H7 - A - H7-E

Out. Hej, bystrá voda, bystrá vodička, plakalo děvče pro Janíčka.

Acap.

Hej, Sokoly! - polská lidová

As performed by IMT Smile

Am

1. V dobrom aj v zlom budeš moja,

E

rany tie sa s tebou zhoja.

Am

Keď je slnko, keď je zima,

E

Am

G

ty si moja domovina.

C

Ref. Hej, hej, hej, hej, sokoly,

G

z výšky hľadia na to všetko, čo nás bolí.

Am

G

C

Zvoň, zvoň, zvoň nad krajinou,

E

Am

G

rozliehaj sa letom, zimou.

C

Hej, hej, hej, hej, sokoly,

G

z výšky hľadia na to všetko, čo nás bolí.

Am

G

C

Zvoň, zvoň, zvoň nad krajinou,

E

Am

E

Am

rozliehaj sa, zvoň, zvoň, zvoň!

Am

2. Láska moja, kraj môj drahý,

E

tu sme boli chlapci malí.

Am

Raz ma nájdeš pod tou hlinou,

E

Am

G

letia vtáci nad krajinou.

Ref.

Am

3. Hej, des tam, de čorni vody,

E

sív na koňa kozak molody.

Am

Plače moloda divčina,

E

Am

G

jide kozak z Ukrajiny.

|: Ref. :| 3x

D **G A D**

Pre. Pam, pam, pam ...

D

1. Když jsem byl malý, říkali mi naši,

D

dobře se uč a jez chytrou kaši,

G

až jednou vyrosteš, budeš doktorem práv.

D

Takový doktor sedí pěkně v suchu,

D

bere velký peníze a škrábe se v uchu,

G

já jim ale na to řek': Chci být hlídačem krav.

D

Ref. Já chci mít čapku s bambulí nahoře,

D

jíst kaštany, mýt se v lavoře,

G

od rána po celý den zpívat si jen, zpívat si:

D

Pam, pam, pam ...

D

3. K Vánocům mi kupovali hromady knih,

D

co jsem ale vědět chtěl, to nevyčet' jsem z nich.

G

Nikde jsem se nedozvěděl, jak se hlídají krávy.

D

Ptal jsem se starších a ptal jsem se všech,

D

každý na mě hleděl jako na pytel blech,

G

každý se mě opatrně tázal na moje zdraví.

Ref.

D

5. Dnes už jsem starší a vím, co vím,

D

mnohé věci nemůžu a mnohé smím,

G

a když je mi velmi smutno, lehnu do mokré trávy.

D

S nohama křížem a rukama za hlavou

D

koukám nahoru na oblohu modravou,

G

kde se mezi mraky honí moje strakaté krávy.

Ref.

E

A H

Ref3: Pam, pam, pam...

Horehroní - Kristína

Am G C Dm E Am

Intro Sloka

Am G C Dm E Am

- 1 Keď sa slnko skloní na Horehroní, chce sa mi spievať, zomrieť aj žiť. Am
 Keď sa slnko skloní na Horehroní, túžim sa k nebu priblížiť. Am

- ref1 Dm Am G C
 Na tráve ležím a snívam, o čom sama neviem.
 Dm Am G Am G F E
 V tom vánku, čo ma kolíše, keď je slnko najnižšie.

- 2 Am G C Dm E Am
 Najkrajšie stromy sú na Horehroní, to tiché bratstvo, vraví mi pod'.
 Am G C Dm E Am
 Sem sa vždy vrátim, keď ma niečo zroní. Vravia to stromy, spiece to zhod'.

- ref2 Dm Am G C
 Na tráve ležím a snívam, o čom sama neviem.
 Dm Am G Am G F E
 V tom vánku, čo ma kolíše, keď je slnko najnižšie.

Am - G - C - Dm - E - Am
 Am - G - C - Dm - E - Am

- 3 Am G C Dm E Am
 Keď sa slnko skloní na Horehroní, tam niekde v diaľke náš zvon zvoní.
 Am G C Dm E Am
 Keď má ma to bolieť, tak nech ma bolí. Raz sa to stratí do čiernej hory.

- ref3 Dm Am G C
 Na tráve ležím a snívam, oči tíško plačú.
 Dm Am G Am G F E
 V tom vánku, čo ma kolíše, keď je slnko najnižšie.

(podkres + buben sloka)

4. Am G C Dm E Am
 |: Aaaaaaaaaaaaaaaaaa :|

- ref4 Dm Am G C
 Na tráve ležím a snívam, oči tíško plačú.
 Dm Am G Am G F E
 V tom vánku, čo ma kolíše, keď je slnko najnižšie.

(pouze vokál)

- Outro Am
 Najkrajšie stromy sú na Horehroní

Hospůdko známá - Jaromír Mayer - Jaromír Majer

As performed by Jaromír Majer

Gmi

1. Když po střechách večer se na město snáší

D7

a okna jdou potichu spát,
zas dívám se do ulic, do cizích tváří

Gmi

a hledám, co viděl bych rád.
Už bez zájmu míjím skla výkladních skříní

Cmi

tak podobná v desítkách měst.

Gmi

a v duchu zas vracím se, tak jako nyní,

D7

G

k nám domů tou nejhezčí z cest.

G

Ref1 Hospůdko známá na návsi za můstkem,

D7

kam chodil táta na trumpetu hrát,

C

s harmonikou šel bych hned zazpívat si

D7

Gmi

písničky, které já měl tolik rád.

Gmi

2. Pak na prvním bále, když tančil jsem s mámou

D7

a viděl tě u dveří stát,
jak spustila hudba tu písničku známou,

Gmi

já všechno chtěl o tobě znát.

Tak přešlo pár pěkných let, z tebe je dáma

Cmi

a věř mi, že není to zvyk,

Gmi

i když jsi tak daleko a doufám, že sama,

D7

G

té hospůdce posílám dík.

G

Ref2 Hospůdko známá na návsi za můstkem,

D7

kam chodil táta na trumpetu hrát,

C

s harmonikou šel bych hned zazpívat si

D7

Gmi

písničky, které já měl tolik rád.

Gmi

3. Teď do noci ochotně kamelot hlásí

D7

kam za ten den pokročil svět,
kdo se kde narodil a co kdo přál si,

Gmi

i z fotbalu výsledků pět.

A na rohu ulice neóny vábí:

Cmi

Jen pojďte dál, máte-li čas.

Kdo žil v cizím městě,

Gmi

D7

G

ví jak často rád by se domů rozběhl zas.

G

Ref3 Hospůdko známá na návsi za můstkem,

D7

kam chodil táta na trumpetu hrát,

C

s harmonikou šel bych hned zazpívat si

D7

Gmi

písničky, které já měl tolik rád.

G

Ref4 Hospůdko známá na návsi za můstkem,

D7

kam chodil táta na trumpetu hrát,

C

s harmonikou šel bych hned zazpívat si

D7

Gmi

písničky, které já měl tolik rád.

1. V mládí jsem se učil hrobařem,
 jezdit s hlinou, jezdit s trakařem,
 kopat hroby byl můj ideál.
2. Jezdit s hlinou, jezdit s vozíkem,
 s černou rakví, s bílým pomníkem,
 toho bych se nikdy nenadál.
3. Že do módy přijde kremace,
 černý hrobař bude bez práce,
 toho bych se nikdy nenadál.

C - Am - F - G

4. Kolem projel vůz milionáře,
 záblesk světél pad mi do tváře,
 marně skřípěj kola brzdící.
5. Stoupám vzhůru stoupám ke hvězdám,
 tam se s černou rakví neshledám,
 sbohem bílé město zářící.

Brid. Sbohem moje město,
 vzpomínat budu přesto,
 jak jsem poznal tvůj smích
 a tvůj pláč.

6. Na, na, na, na, na ...
 Na, na, na, na, na ...
 Na, na, na, na, na ...

1. Hučku svou na pozdrav smekám,
 světla vlaku vidím plát,
 tak na svůj nárazník čekám,
 už jsem tě měl akorát.

2. Zejtra ráno, až se vzbudíš,
 zjistíš, že se slehla zem
 a tvůj miláček, že pláchnul
 půlnočním expresem.

Ref. Za chvíli už budu v dáli,
 za chvíli mi bude fajn,
 o tvý lásce, která pálí,
 nebudu mít ani šajn.

3. Nejdřív zní vlakovej zvonec,
 pak píšťala, je mi hej,
 konečně vím, že je konec
 naši lásky tutovej.

4. Z kapsy tahám harmoniku,
 tuláckej song budu hrát,
 sedím si na nárazníku
 a je mi tak akorát.

Ref.

Hudsonský šify - Wabi Daněk

1. Ten, kdo nezná hukot vody lopatkama vířený,
 jako já, jako já,
 kdo hudsonský slapy nezná sírou pekla šířený,
 ať se na hudsonský šify najmout dá, jo ho ho.
2. Ten, kdo nepřekládal uhlí, šif když na mělčinu vjel,
 málo zná, málo zná,
 ten, kdo neměl tělo ztuhlý, až se nočním chladem chvěl,
 ať se na hudsonský šify najmout dá, jo ho ho.

Ref. Tak ahoj – páru tam hod',
 ať do pekla se dřívě dohrabem,
 jo ho ho, jo ho ho.

3. Ten, kdo nezná noční zpěvy zarostenejch lodníků,
 jako já, jó jako já,
 ten, kdo cejtí se bejt chlapem, umí dělat rotyku,
 ať se na hudsonský šify najmout dá, jo ho ho.
4. Ten kdo má na bradě mlíko, kdo se rumem nevopil,
 málo zná, jó málo zná,
 kdo necejtí hrůzu z vody, kde se málem utopil,
 ať se na hudsonský šify najmout dá, jo ho ho.

Ref.

5. Kdo má roztrhaný boty, kdo má pořád jenom hlad,
 jako já, jó jako já,
 kdo chce celý noci čuchat pekelnýho ohně smrad,
 ať se na hudsonský šify najmout dá, jo ho ho.
6. Kdo chce zhebnout třeba zejtra, komu je to všechno fuk,
 kdo je sám, jako já,
 kdo má srdce v správným místě, kdo je prostě prima kluk,
 ať se na hudsonský šify najmout dá, jo ho ho.

Ref.

Husličky - Vlasta Redl

A D A Hmi F#mi E

1. Čí že ste, husličky, či-e, kdo vás tu zane-chal?

A D A Hmi F#mi E

Čí že ste, husličky, či-e, kdo vás tu zane-chal

Hmi7 E A D

na trávě poválané,

Hmi7 E A D

na trávě poválané

Hmi F#mi E Hmi F#mi E

u paty oře-cha?

2. Kdože tu trávu tak zvalal, aj modré fialy?

A kdo tu trávu tak zvalal, aj modré fialy,

že ste, husličky, samé,

že ste, husličky, samé

na světě zůstaly?

3. Který tu muzikant usnul a co sa mu přišlo zdát?

Který tu mládenec usnul a co sa mu přišlo zdát,

co sa mu v noci zdálo,

Bože, co sa mu enem zdálo,

že už vjec nechtěl hrát?

4. Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela.

Zahrajte, husličky, samy, zahrajte zvesela,

až sa tá bude trápit,

až sa tá bude trápit,

která ho nechtěla.

Igelit - Brontosauři

G

1. Ukrytý v stínu lesa

*D**C**G*

Igelit, to kdyby přišel k ránu déšť

G

Pod hlavou boty nůž

*D**G*

Tátovu bundu šitou z maskáčů

G

K ránu se mlhy zvednou

*D**C**G*

A ptáci volaj hele lidi svítá

D

Pak větvičky si nalámou na oheň

G

Aby uvařili čaj

Emi D G

Ref1 A všichni se znaj, znaj, znaj

C G

A blázněj a zpívaj

Emi D G

A po cestách dál, dál, dál

Ami G

Hledaj normální svět

G

2. Ukrytý v stínu lesa

*D**C**G*

K večeru, znavený nohy skládaj

D

Kytara zpívá o tom

G

Jak dřív bylo líp

G

Ten kdo neví, nepochopí

*D**C**G*

Nepromíjí čas nic všechno vrátí

G

Ta chvilka co máš na život

*D**G*

Ti uplyne, jak od ohýnku dým

Emi D G

Ref2 A všichni se znaj, znaj, znaj

C G

A blázněj a zpívaj

Emi D G

A po cestách dál, dál, dál

Ami G

Hledaj normální svět

G

Ukrytý v stínu lesa

*D**C**G*

Igelit, to kdyby přišel k ránu déšť

Já budu chodit po špičkách - Novák

D *G*
1. Zavři pusy a jdi spát,
Emi *A*
vždyť už bude brzo den
D *G*
nech si o mně něco zdát,
Emi *A*
ať je krásný ten tvůj sen.

Emi *A*
REF1 Já budu chodit po špičkách,
Emi *A*
snad tě tím nevzbudím
Emi *A*
a ať slunce vyjde v tmách,
G *A*
polibkem tě probudím

D *G*
2. Jdi si lehnout, ať už spíš,
Emi *A*
ať z toho snu něco máš,
D *G*
ráno až se probudíš
Emi *A*
polibek mi taky dáš.

Emi *A*
REF2 Já budu chodit po špičkách,
Emi *A*
snad tě tím nevzbudím
Emi *A*
a ať slunce vyjde v tmách,
G *A*
polibkem tě probudím

D *G*
3. Rozhod' vlasy na polštář
Emi *A*
a sni o mně krásný sen
D *G*
nebo ráno nepoznáš,
Emi *A*
že je tady nový den.

Emi *A*
REF4 Já budu chodit po špičkách,
Emi *A*
snad tě tím nevzbudím
Emi *A*
a ať slunce vyjde v tmách,
G *A*
polibkem tě probudím

Emi *A*
R Já budu chodit po špičkách
Emi *A*
Já budu chodit po špičkách

Jarmila - Pavel Dobeš

1. Jarmila vždycky mi radila, abych pracovní dobu dodržel,
 dneska mně ale náramně táhlo domů, a tak jsem prostě šel
 Jarmila má totiž dneska narozeniny, proto jsem dnes přišel dříve o dvě hodiny,
 na stole sklenice, smích slyšet z ložnice, v předsíni stojí pánské střevíce.

2. Vytahuji z aktovky květiny, uvažuji, kdo asi přijel z rodiny,
 tipuji nejspíše na strýce, kdo jiný měl by přístup až do ložnice.
 Kdo jiný, kdo jiný než strejda z dědiny, vzpomenu si na Jarmilu, nejsem jediný,
 v ruce mám kytici, už stojím v ložnici, vidím, že nevymřem po přeslici.

3. Kdepak, jejda, není to strejda, Františku, ty máš boty úplně jak on,
 přičemž nechávám prostor úvahám, vyhledávám optimální tón,
 kterým bych oba dva jednak pohanil, přitom abych nikoho slovem nezranil,
 takže jsem chvíli stál, pak říkám: "Krucinál, tebe bych, soudruhu, tady nehledal."

4. Dodnes mě mrzí, že jsem byl drzý a že jsem pracovní kázeň porušil,
 dřív než o hodinu vypnul jsem mašinu, čímž jsem rozdělanou práci přerušil.
 Oba si mě postavili na koberečka to, jak zle mi vyčinili, nedal jsem za rámeček,
 z nevěry nedělám závěry, mrzí mě, že jsem u nich pozbyl důvěry

Jarní tání - Nedvědi

1. Když první tání cestu sněhu zkříží
 a nad ledem se voda objeví.
 Voňavá zem se sněhem tiše plíží
 tak nějak líp si balím, proč bůh ví.

REF Přišel čas slunce, zrození a trati
 na kterejch potkáš kluky ze všech stran
 | :Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí
 oživne kemp, jaro vítej k nám.: |

2. Kdo ví jak voní země, když sebudí
 pocit má vždy jak zrodil by se sám.
 Jaro je lék na řeči, co nás nudí
 na lidi, co chtěj zkazit život nám.

REF2 Přišel čas slunce, zrození a trati
 na kterejch potkáš kluky ze všech stran
 | :Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí
 oživne kemp, jaro vítej k nám.: |

3. Zmrznout by měla, kéž by se tak stalo
 srdce těch pánů, co je jim vše fuk.
 Pak bych měl naději, že i příští jaro
 bude má země zdravá jako buk.

REF3 Přišel čas slunce, zrození a trati
 na kterejch potkáš kluky ze všech stran
 | :Hubenej Joe, Čára, Ušoun se ti vrátí
 oživne kemp, jaro vítej k nám.: |
 oživne kemp, jaro vítej k nám.

Jasná zpráva - Olympic

G

1. Skončili jsme jasná zpráva,
Emi C D
 proč o tebe zakopávám dál,
Ami C G
 projít bytem já abych se bál.

G

2. Dík tobě se vidím zvenčí,
Emi C D
 připadám si starší menší sám,
Ami C G
 kam se kouknu, kousek tebe mám.

- Ref. *Emi Hmi Emi Hmi*
 Pěnu s vůni jablečnou, vyvanulý sprej,
Emi G D
 telefon, cos ustříhla mu šňůru,
Emi Hmi Emi Hmi
 knížku krásně zbytečnou, co má lživý děj,
Emi G D
 píše se v ní, jak se lítá vzhůru,
Ami D
 lítá vzhůru, ve dvou vzhůru.

G

3. Odešla's mi před úsvitem,
Emi C D
 mám snad bloudit vlastním bytem sám,
Ami C G
 kam se kouknu, kousek tebe mám.

G

- Solo *Emi C D*
Ami C G

Ref.

G

4. Skončili jsme jasná zpráva,
Emi C D
 není komu z okna mávat víc,
Ami C G
 jasná zpráva, rub, co nemá líc.

Solo

Jdou po mě, jdou - Jaromír Nohavica

1. Býval jsem chudý jak kostelní myš,
 na půdě půdy jsem mívál svou skrýš,
 |: pak jednou v létě řek' jsem si: bať,
 svět fackuje tě, a tak mu to vrať. :|

2. Když mi dát nechceš, já vezmu si sám,
 zámek jde lehce a adresu znám,
 |: zlato jak zlato, dolar či frank,
 tak jsem šel na to do National Bank. :|

Ref1 Jdou po mně, jdou, jdou, jdou,
 na každém rohu mají fotku mou,
 kdyby mě chytli, jó, byl by ring,
 tma jako v pytli je v celách Sing-sing. Jé, jé...

3. Ve státě Iowa byl od poldů klid,
 chudinká vdova mi nabídla byt,
 |: byla to kráska, já měl peníze,
 tak začla láska jak z televize. :|

4. Však půl roku nato řekla mi: "Dost,
 tobě došlo zlato, mně trpělivost,
 |: sbal svých pár švestek a běž si, kam chceš,"
 tak jsem na cestě a chudý jak veš. :|

Ref1

5. Teď ve státě Utah žiju spokojen,
 pípu jsem utáh' a straním se žen,
 |: kladou mi pasti a do pasti špek,
 já na ně mastím, jen ať mají vztek. :|

Ref2 Jdou po mně jdou, jdou, jdou,
 na nočních stolicích mají fotku mou,
 kdyby mě klofly, jó, byl by ring,
 žít pod pantoflí je hůř než v Sing-sing. Jé, jé...

Je Jaká Je - Karel Gott

1. Je jaká je, tak mi náhle padla do klína,
 ani černá ani blondýna, někdy tak a jindy taková
 vždycky hádám jak se zachová, zřejmě nikdy jak chci já.

2. Je jaká je, trochu dítě, trochu mondéna,
 nemám právě paměť na jména, tak jí říkám lásko má.
 Nejsi skvost a nejsi zlá, jsi jen jiná než chci já.

3. Je jaká je, že se změní čekat nedá se,
 snad jí záleží jen na kráse, tak, že člověk málem nedutá,
 jak je štíhlá, jak je klenutá, jenže jinak, než chci já.

4. Je jaká je, až ji zítra spatříš u pláže,
 vzkáží jí, ať se na mě neváže, ať si pro mě vrásky nedělá,
 ať je jaká je a veselá, i když jiná než chci já.

D

1. Jesse James chlapík byl,
 hodně lidí vodpravil, vlaky přepadával rád,
 boháčům uměl brát, chudákům dával zas,
 přál bych vám abyste ho mohli znát.

R1 JÓ, Jesse ženu svou tady nechal ubohou a tři děcka říkám vám,
 ale tenhle přítel hadí ten vám Jesse zradí,
 já vím tenkrát v noci prásk ho sám.
 solo sloka

2 Jednou vám byla noc měsíc tenkrát svítil moc, když tu vláček zůstal stát,
 kdekdo ví že ten vlak přepad James kabrňák, čistě sám se svým bráchou akorát.

R2 JÓ, Jesse ženu svou tady nechal ubohou a tři děcka říkám vám,
 ale tenhle přítel hadí ten vám Jesse zradí,
 já vím tenkrát v noci prásk ho sám.
 solo sloka

3 Jedenkrát Jesse James sedí doma za stolem a svým dětem vypráví.
 Robert Ford v nočních tmách připlíží se jako had, a on vám Jesse Jamese odpraví.

R3 JÓ, Jesse ženu svou tady nechal ubohou a tři děcka říkám vám,
 ale tenhle přítel hadí ten vám Jesse zradí,
 já vím tenkrát v noci prásk ho sám.
 solo sloka

R4 JÓ, Jesse ženu svou tady nechal ubohou a tři děcka říkám vám,
 ale tenhle přítel hadí ten vám Jesse zradí,
 já vím tenkrát v noci prásk ho sám.

1. Jó, třešně zrály, zrovna třešně zrály,
 sladký třešně zrály a teplej vítr vál.
 A já k horám v dáli, k modrej m horám v dáli,
 sluncem, který pálí, tou dobou stádo hnal.

Ref. Jó, třešně zrály, sladký třešně zrály,
 sladký třešně zrá-ály, a jak to bylo dál?

2. Tam, jak je ta skála, ta velká bílá skála,
 tak tam vám holka stála a bourák opodál.
 A moc se na mne smála, zdálky už se smála,
 i zblízka se pak smála a já se taky smál.

Ref.

3. Řekla, že už dlouho mě má ráda, dlouho mě má ráda,
 dlouho mě má ráda, abych prej si ji vzal.
 Ať nechám ty svý stáda, že léta pilně strádá,
 jen abych ji měl rád a žil s ní jako král.

Ref.

4. Pokud je mi známo, já řek' jenom: dámo,
 milá hezká dámo, zač bych potom stál.
 Ty můj typ nejsi, já mám svoji Gracie,
 svojí malou Gracie, a tý jsem srdce dal.

Ref.

5. Jó, u tý skály dál třešně zrály,
 u tý modrý hory v dáli, teplej vítr vál.
 A já od tý skály, od tý bílý skály
 slunci, který pálí, zas hnal svý stádo dál.

Out. Jó třešně zrály, u tý bílý skály
 slunci, který pá-álí, jsem hnal svý stádo dál.

Em

1. Jedu takhle tábořit Škodou 100 na Oravu,
 spěchám proto, riskuji, projíždím přes Moravu.
 Řadí tam to strašidlo, vystupuje z bažin,
 žere hlavně Pražáky, jmenuje se Jo-žin.

Ref1 Jožin z bažin močálem se plíží.

Jožin z bažin k vesnici se blíží.

Jožin z bažin už si zuby brousí,

Jožin z bažin kouše, saje, rdousí.

Na Jožina z bažin, koho by to napadlo,
 platí jen a pouze práškovací letadlo.

Em

2. Projížděl jsem dědinou cestou na Vizovice,
 přivítal mě předseda, řek' mi u slivovice:
 "Živého, či mrtvého. Jožina, kdo přivede,
 tomu já dám za ženu dceru a půl JZD!"

Ref1

Em

3. Říkám: "Dej mi, předsedo, letadlo a prášek,
 Jožina ti přivedu, nevidím v tom háček."
 Předseda mi vyhověl, ráno jsem se vznesl,
 na Jožina z letadla prášek pěkně klesl.

Ref2 Jožin z bažin, už je celý bílý.

Jožin z bažin z močálu ven pílí.

Jožin z bažin dostal se na kámen.

Jožin z bažin - tady je s ním amen!

Jožina jsem dohnal, už ho držím, johoho,
 dobré každé lóve, prodám já ho do ZOO.

C - G - D - G

C - G - D - G

1. Razcvětaly jabloni i gruši, poplyli tumany nad rekoj,
Em G Am Em Am Em H Em
 |: vychadila na břeg Kaťuša, na vysokij břeg, na krutoj. :|
2. Vychadila, pěšnu zavadila pro stěpnovo - sizovo orla.
Em G Am Em Am Em H Em
 |: Pro tavo, katorovo ljubila, pro tavo, či pisma břegla. :|
3. Oj, ty pěšna, pěsenka děvičja, ty litiš za jasnym solncem vsled.
Em G Am Em Am Em H Em
 |: I bajcu na dalnom pograničje ot Kaťuši peredaj privět. :|
4. Pušť on vzpomnit děvušku prastuju, pušť uslyšit, kak ana pajot.
Em G Am Em Am Em H Em
 |: Pušť on zemlju běrežjot rodnuju a ljubov Kaťuša sběrežjot. :|
5. Razcvětaly jabloni i gruši, poplyli tumany nad rekoj,
Em G Am Em Am Em H Em
 |: vychadila na břeg Kaťuša, na vysokij břeg, na krutoj. :|

Když náš táta hrál - Greenhorns

1. Když jsem byl chlapec malej, tak metr nad zemí,
 scházeli se farmáři tam u nás v přízemí,
 mezi nima můj táta u piva sedával
 a tu svoji nejmilejší hrál.

REF |: Jo táto hrej, tak jak jsi hrál, vždyť ty jsi byl všech hráčů král :|

2. Teď už jsem chlap jak hora, šest stop a palců pět,
 už jsem prošel celý státy a teď táhnu zpět,
 kdybych si ale ve světě moh' ještě něco přát,
 tak zase slyšet svého tátu hrát.

REF2 |: Jo táto hrej, tak jak jsi hrál, vždyť ty jsi byl všech hráčů král :|

3. Ta písnička mě vedla mým celým životem,
 když jsem se toulal po kolejích, žebrol za plotem,
 a když mi bylo nejhůř, tak přece jsem se smál,
 když jsem si vzpomněl, jak náš táta hrál.

REF3 |: Jo táto hrej, tak jak jsi hrál, vždyť ty jsi byl všech hráčů král :|

4. To už je všechno dávno, táta je pod zemí,
 když je ale noc a měsíc, potom zdá se mi,
 jako bych od hřbitova, kam tátu dali spát,
 zase jeho píseň slyšel hrát.

REF4 |: Jo táto hrej, tak jak jsi hrál, vždyť ty jsi byl všech hráčů král :|

Klaunova zpověď - Petr Novák

Hm - A - G - Hm

1. *Hm* *G* *A* *D*
Hm *D* *A* *D*
 Já v mládí často podobal se vánku
 a říkali mi, že mi rozum chybí.
Hm *G* *A* *D*
G *C* *A* *D*
 Dnes, dnes už mám, už mám na kahánku
 a vy se ptáte, proč vám to povídám.
Hm *G* *A* *D*
F *Em* *Gm* *D* *D*
 Tak slyšte, já miloval jsem lidi
 a proto jim, ne Bohu, se zpovídám.

Hm - A - G - Hm

2. *Hm* *G* *A* *D*
Hm *D* *A* *D*
 Říkalo se o mně, že prý jsem hrubý,
 drzý a hloupý, nic prý mi nevadí.
Hm *G* *A* *D*
G *C* *A* *D*
 Vám, lidem, vám se to mluví,
 já však byl šašek a musel jsem se smát.
Hm *G* *A* *D*
F *Em* *Gm* *D* *D*
 A bál jsem se, že pláč můj prozradí,
 že chtěl jsem lásku svou někomu dát.

Hm - A - G - Hm

3. *Hm* *G* *A* *D*
Hm *D* *A* *D*
 Teď už mi lícidla rozežrala tvář
 a maska smíchu navěky mi spadla.
Hm *G* *A* *D*
G *C* *A* *D*
 Tam v dálce vidím, vidím slunce zář,
 já za tím sluncem musím jít

Hm G A D

Rec. *F* *Em**Gm**D**D*

Dohrála hudba, opona spadla, alespoň dneska chci lidskou hrdost • mít.

Hm - A - G - Hm

4. *Hm* *G* *A* *D*
Hm *D* *A* *D*
 Po celý svůj život rozdával jsem smích,
 měl jsem rád lidi a žil jsem pro potlesk.
Hm *G* *A* *D*
G *C* *A* *D*
 A snad jsem taky, snad taky trochu zpych,
 přesto bych rozdál všechno, co jen mám.
Hm *G* *A* *D*
F *Em* *Gm* *D* *D*
 Však nemám nic, mě zbyl jenom stesk,
 tak běžte všichni pryč, já chci umřít sám.

Hm - A - G - Hm

Am

1. Spatřil jsem kometu, oblohou letěla,

Am

chtěl jsem jí zazpívat, ona mi zmizela,

Dm**G**

zmizela jako laň u lesa v remízku,

C**E**

v očích mi zbylo jen pár žlutých penízků.

2. Penízky ukryl jsem do hlíny pod dubem,
až příště přiletí, my už tu nebudem,
my už tu nebudem, ach, pýcho marnivá,
spatřil jsem kometu, chtěl jsem jí zazpívat.

Am**Dm**

Ref1 O vodě, o trávě, o lese,

G**C****E**

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Am**Dm**

o lásce, o zradě, o světě

E**Am****Dm E**

a o všech lidech, co kdy žili na téhle planetě.

3. Na hvězdném nádraží cinkají vagóny,
pan Kepler rozepsal nebeské zákony,
hledal, až našel v hvězdářských triedrech
tajemství, která teď neseme na bedrech.

4. Velká a odvěká tajemství přírody,
že jenom z člověka člověk se narodí,
že kořen s větvemi ve strom se spojuje
a krev našich nadějí vesmírem putuje.

Am**Dm**

Ref2 Na, na, na...

G**C E**

Na, na, na...

Am**Dm**

Na, na, na...

E**Am Dm E**

Na, na, na...

5. Spatřil jsem kometu, byla jak reliéf
zpod rukou umělce, který už nežije,
šplhal jsem do nebe, chtěl jsem ji osahat,
marnost mne vysvlékla celého donaha.

6. Jak socha Davida z bílého mramoru
stál jsem a hleděl jsem, hleděl jsem nahoru,
až příště přiletí, ach, pýcho marnivá,
my už tu nebudem, ale jiný jí zazpívá.

Am**Dm**

Ref3 O vodě, o trávě, o lese,

G**C****E**

o smrti, se kterou smířit nejde se,

Am**Dm**

o lásce, o zradě, o světě,

E**Am**

bude to písnička o nás a kometě.

A **E7**
 1. Vysoko nad střechami, kde jen vítr fičí,
 A
 než vyvine rychlost a letí do světa,
 E7
 vysoko tam nad námi, kde komíny se tyčí,
 A
 tam kominík Magnusek je štětkou vymetá.

D **A**
 REF1. Oči modré, hluboké jak Jadran,
E7 **A**
 vercajk, šaty, účes - černý havran,
D **A**
 a když jdou kolem holky z fabriky, aha,
E7 **A E7 A**
 a musejí si držet knoflíky.

A **E7**
 2. Ve městě je čisto, jasno, nikde žádná špína,
 A
 nejčastější slovesa jsou "prosím", "děkuji",
 E7
 všude kolem spousta barev, každá z nich je jiná,
 A
 a lidé, ti si cestou z práce píseň notují.

D **A**
 REF2. Oči modré, hluboké jak Jadran,
E7 **A**
 vercajk, šaty, účes - černý havran,
D **A**
 a když jdou kolem holky z fabriky, aha,
E7 **A E7 A**
 a na blůžkách si drží knoflíky.

A **E7**
 3. Jednou ale nepřišel, a když už se to táhlo,
 A
 město se jen trpělivě v sazích dusilo,
 E7
 s lidmi se to za tu dobu povážlivě nahlo,
 A
 nic nad nimi vyššího teď už nebylo.

D **A**
 REF3. Žádné oči hluboké jak Jadran,
E7 **A**
 žádné šaty, účes a la černý havran,
D **A**
 a když kolem šly holky z fabriky, aha,
E7 **A E7 A**
 už neměly proč držet knoflíky.

4. Magnusek si totiž poslal pro pivo
 a kominické řemeslo hodil na skobu,
 vzal do ruky majzlík a první kladivo
 a začal nutit kameni svoji podobu.

REF4. Pohled, co by připomínal Jadran,
 účes, kterej měl jen on a havran,
 a než by pořád chodil po střeše, aha,
 tak že prej si svůj pomník vyteše.

5. Začly chodit delegace lidí z okresu,
 on k nim takto hovořil na jejich adresu:
 "Puškin, Goethe, Kozina i Jiří z Poděbrad,
 každý z nich už dávno má svůj pomník někde stát."

REF5. "Každý má svou sochu na okrasu,
 i Masaryk ji mívál svého času,
 a já, že jsem jen kominík, aha,
 tak žádnou sochu neměl bysem mít."

6. Toť se ví, že úředníci dali by ho do klády,
 kterou mají k dispozici pro takové případy,
 nechtěli však ublížit, nechtěli bejt špatní,
 chtěli jenom posoudit, zda je to adekvátní.

REF6. Naštěstí měl každý vedle sebe
 čtyři příslušníky PS VB,
 takže mnohem dřív, než řekli "švec", aha,
 a za Magnuskem zavřela se klec.

7. Magnusku, ty šílenče, ty notorický cvoku,
 pročs' nepřiznal, že ti v hlavě šibuje,
 vždyť kdo si staví pomníky, je lidem sazí v oku
 a nikdo už ho k ničemu nepotřebuje.

REF7. Nemusel jsi sedět bez příčiny
 v nejsmutnějším rohu náměstí,
 ten pomník by ti postavili jiní,
 vždyť chodili si k tobě pro štěstí.

1. Byl jeden pán, ten kozla měl,
 velice si, s ním rozuměl,
 měl ho moc rád, opravdu moc,
 hladil mu fous, na dobrou noc.

2. Jednoho dne, se kozel splet,
 rudé tričko, pánovi sněd,
 když to pán zřel, zařval je-jé,
 svázal kozla, na koleje.

3. Zapískal vlak, kozel se lek,
 to je má smrt, mečel mek mek,
 jak tak mečel, vykašlal pak,
 rudé tričko, čímž stopnul vlak.

4. Byl jeden pán, ten šnečka měl,
 velice si, s ním rozuměl,
 měl ho moc rád, opravdu moc,
 hladil mu tykadla, na dobrou noc.

5. Jednoho dne, se šneček splet,
 zelené tričko, pánovi sněd,
 když to pán zřel, zařval je-jé,
 svázal šnečka, na koleje.

6. Zapískal vlak, šneček se lek,
 to je má smrt, šnekal šnek šnek,
 jak tak šnekal, vykašlal pak,
 zelené tričko, čímž zrychlil vlak-
 7. Křup, křup, křup, křup,....

Ku Praze uhání vlak

C

1. Ku Praze uhání vlak – uhú!

F

V něm krásná dívenka tak – velký kozy

G

Jede do města, aby užila

C

Co na venkově chudák ztratila

F

G

Jede do města, aby užila

C

Co na venkově chudák ztratila

C

Ref1 Pepíčku, těš se!

F

Mařenko, načpak

G

Až půjdem z hospody

C

Budem se mačkat

C

Pepíčku, těš se!

F

Mařenko, načpak

G

Až půjdem z hospody

C

Budem se mít

C

2. U nádraží hlavního - u Wilsonáku

F

Zavolala si na kočího - hej kočí

G

Hej pane kočí - vy tam

C

Zavezte mě, však vy víte kam

F

G

Hej, pane kočí - vy tam

C

Zavezte mě, však vy víte kam

Ref1

C

3. Zavezte mě do Grandhotelu - jo ke šbelhauzu

F

Tam, co holky šmrdlaj citeru - šmrdlaj, šmrdlaj, šmrdlaj, šmrdlaj

G

za kačku je piva sklenice - ale hrozně malinkatá

C

Nalejvaj tam super číšnice - malý, ale naše

F

G

Za kačku je piva sklenice - a mimo to

C

nalejvaj tam super číšnice

Ref1

Ref1

Ref1

1. Kůň bílý pádí vlakům vstříc
 já nastavuji větru líc, oujéjé,
 tvůj kůň se žene blíž a blíž
 jen chvíli už mě uvidíš. ,

2. /:Zas na rtech cítím slaný žár:/,
 i chuť tvé touhy vzdechů pár, oujéjé,
 /:Až známá vůně zavane:/,
 sem skrze vlasy zcuchané. ,

3. /:To loňské léto moře jas:/,
 a modré světlo z pod tvých řas, oujéjé,
 /:zlé ruce láskou zjemělé:/,
 mě pořád pálí po těle. ,

4. /:Když oheň zhasne zbývá dým:/,
 a racek s křídlem zlomeným, oujéjé,
 /:Co loď tvou dlouho provázel:/,
 a křičel když si odcházel.

5. /:Kůň bílý cval svůj otáčí:/,
 však stovkám koní nestačí, oujéjé,
 /:To přece kdekdo z města ví:/,
 že tenhle vlak tu nestaví.

6. /:Tak odpusť mi můj telegram:/,
 zas ty teď budeš víc než sám, oujéjé,
 /:V tvé hlavě vzňal se plamínek:/,
 a sletoval drát vzpomínek.

7. /:Kůň bílý mizí v stopách tvých:/,
 jak letní víno letní hřích, oujéjé,
 /:Snad váháš nad tím co já vím:/,
 že srdcem tvým jen projíždím.

1. ^DOtvírám ^Glásku na ^Dstránce "rád",
^Apřišel jsem, milá má, něco ti dát,
^Gzeptat se, co děláš a jakej byl den,
^Apohládit tvář, tu kytku si vem.

Ref. ^DTy jsi tak ^Gjiná, tak ^Djiná, kdo ví,
^Ajestli má touha tě neporání,
^Gty jsi tak ^Djiná, pojď, ruku mi dej,
^As tebou je celej svět jak vyměněnej.

2. ^DSedíme tu ^Gspolu a slova si ^Djdou,
^Apropletený prsty leží na ^Dkolenou,
^Goči jako čert a malinkej nos,
^Aze všech je nejhezčí, tiše, už dost.

Ref.

3. ^DOtvírám ^Glásku na ^Dstránce "rád",
^Apřišel jsem, milá má, něco ti dát,
^Gzeptat se, co děláš a jakej byl den,
^Apohládit tvář, tu kytku si vem.

|: Ref. :|

D - D - D - D

1. Léta letí a já denně čekám, kdy se vrátíš ke mně s pokáním.
 Za pár let už budeš kmet a já se sotva svodům světa ubráním.

REF Léta letí. (Léta letí a čas utíká.)

Léta letí. (Léta letí a čas utíká.)

Léta letí a tvůj syn už má hlas jak Šaljapin.

A-ma-má-má pa pa a-ma-má-má.
 A-ma-má-má pa pa a-ma-má-má
 A-ma-má-má pa pa a-ma-má-má

2. Léta letí jako cvoci a já vařím ve dne v noci, co máš rád.
 Už ti, hochu, není dvacet, už by ses měl občas vracet domů spát.

REF2 Léta letí. (Léta letí a čas utíká.)

Léta letí. (Léta letí a čas utíká.)

A tvůj syn se pořád ptá, proč jsem sama, samotná.

A-ma-má-má pa pa a-ma-má-má
 A-ma-má-má pa pa a-ma-má-má
 A-ma-má-má pa pa a-ma-má-má

mezo Pro tvůj věk už není v louži spát, ani žít se listím jívovým,
 vím, že by ses dávno vrátil rád, bál ses mě, já vím.

4. Léta letí a já denně čekám, kdy se vrátíš ke mně s pokáním.
 Za pár let už budeš kmet a já se sotva svodům světa ubráním.
 Léta letí. (Léta letí a čas utíká.)
 Léta letí. (Léta letí a čas utíká.)

A tvůj syn se pořád ptá, proč jsem sama, samotná.

A-ma-má-má pa pa a-ma-má-má
 A-ma-má-má pa pa a-ma-má-má
 A-ma-má-má pa pa a-ma-má-má
 A-ma-má-má pa pa a-ma-má-má
 A-ma-má-má pa pa a-ma-má-má
 A-ma-má-má pa pa a-ma-má-má

Little Big Horn - Greenhorns

As performed by Greenhorns

1. Tam kde leží Little Big Horn, je indiánská zem, (Banjo)
 tam přijíždí generál Custer se svým praporem,
 modrý kabáty jezdců, stíny dlouhejch karabin,
 a z indiánskejch signálů po nebi letí dým.

Ref1 Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
 pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
 kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
 proč Custer neposlouchá ta slova varovná ?

2. Tam blízko Little Big Hornu šedivou prérií
 táhne generál Custer s sedmou kavalerií,
 marně mu stopař Bridger radí: zpátky povel dej,
 jedinou možnost ještě máš, život si zachovej.

Ref2 Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
 pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
 kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
 proč Custer neposlouchá ta slova varovná ?

3. Tam blízko Little Big Hornu se vznáší smrti stín,
 padají jezdci z koní, výstřely z karabin,
 límce modrejch kabátů barví krev červená,
 kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná.

Ref3 Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
 pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
 kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
 proč Custer neposlouchá ta slova varovná ?

4. Pak všechno ztichlo a jen tamtam duní nad krajem,
 v oblaku prachu mizí Siouxů vítězný kmen,
 cáry vlajky hvězdnatý po kopcích vítr vál,
 tam uprostřed svých vojáků leží i generál.

Ref4 Říkal to Jim Bridger: já měl jsem v noci sen,
 pod sedmou kavalerií jak krví rudne zem,
 kmen Siouxů je statečný a dobře svůj kraj zná,
 proč Custer neposlouchá ta slova varovná ?

Malinká - Pavel Novák

As performed by Pavel Novák

G

1. Zvon osmkrát zaklinká

D7

k nám přijde má malinká

Ami D7

jsem doma sám

Ami D7

na kafe vodu dám

Ami D7 G

až nám u dveří zacinká

C G

ven málo smí, však dnes něco po osmý

D7 G

k nám přijde má malinká

D7 G

k nám přijde má malinká

G

2. Znáš z domu svou maličkou

D7

je v přízemí holičkou

Ami D7

v šest zavře krám

Ami D7

a dvě hodiny půjde k nám

Ami D7 G

jak stín podle zdi po špičkách

C G

dík sousedům však stejně pozná celej dům

D7 G

kam chodí má maličká

D7 G

k nám chodí má malinká

G

3. Mráz prolézá uličkou

D7

trápí i mou maličkou

Ami D7

a jí ubohý

Ami D7

je zima na nohy

Ami D7 G

než nám u dveří zacinká

C G

já chci tě hrát a plát jako žhavej drát

D7 G

až přijde má malinká

D7 G

až k nám přijde má malinká

1. Na tvůj dům modrý měsíc stále svítí,
 svítí na tvou lásku nevěrnou.
 Na tvůj dům modrý měsíc stále svítí
 tou svou kulatou chladnou lucernou.

Ref Dříve nežli spočítám hvědy kolem měsíce,
 najdu tu co nevadí, že nemám tisíce.
 Na tvůj dům modrý měsíc stále svítí
 a svítí na tvou lásku nevěrnou.

G - D

1. ON Já postavím si bezvadný most
 pevné pilíře a bude jich dost
 aby udržely, aspoň tolik co láska má váží
 OBA Pak přejdu tam kde mě nečekáš
 malý je most, ale rozhodně náš
 a vyhrává ten kdo se vzdálenost
 překlenout snaží

REF ONA Jsem v rámci tvých mostů, proti lásce imunní
 Znáš pár druhů deště, a neznám výslunní

2. OBA Mosty znám už dlouhý čas
 jsou dlouhé i krátké i tenké jak vlas
 ale pomáhají, když jeden z nás
 chvíli se vzdálí
 OBA Já stavím mosty v tom je ten vtip
 a bez pochyby jsem na tom líp
 než ten kdo pár mostů
 v afektu za sebou spálí

REF2 ONA Jsem v rámci tvých mostů, proti lásce imunní
 Znáš pár druhů deště, a neznám výslunní

3. OBA: Mosty znám už dlouhý čas
 jsou dlouhé i krátké i tenké jak vlas
 ale pomáhají když jeden z nás
 chvíli se vzdálí

Solo sloka

REF3 OBA: Jsi v rámci mých mostů, proti lásce imunní
 Znáš pár druhů deště. teď poznáš výslunní

4. Ona: A tak se ptám když ty mosty znáš
 řekni který je cizí a který je náš
 přes ten možná bych šla
 kdybys byl ztracený v dálí

5. Oba: 2x Mosty znám už dlouhý čas
 jsou dlouhé i krátké i tenké jak vlas
 ale pomáhají když jeden z nás
 chvíli se vzdálí
 Oba: Já stavím mosty v tom je ten vtip
 a bez pochyby jsem na tom líp
 než ten kdo pár mostů
 v afektu za sebou spálí

1. No tak mi zatancuj, ať náladu mám,
 a dej mi celou noc já nechci bejt sám,
 hlavní je neuhnout, dobře zvolit svůj směr,
 a teď holka musím jít až tam na sever.

Ref1 |: Cestu znám a neměním směr,
 dojdou k řece plný ryb až tam na sever. :|

2. Procházím krajinou a lidi mě zvou,
 čím těžší víno, lehčí holky tu jsou.
 Jedna z nich povídá: „Dokud dávám tak ber“,
 já ji jenom políbil a šel na sever.

Ref1

3. Mám nohy bolavý, už nechtěj se hnout,
 tou temnou vodou nechám tělo svý plout,
 zakončím s noblesou ze všech poslední den,
 kam mě vlny donesou, tam vsákně mě zem.

Ref1

Brid. Ta cesta byla rovná, místy rozbitá,
 číše vína plná, jindy celá vylitá,
 už nevrátím se zpátky, ubejvá mi sil,
 tak řekněte jí, prosím, že jsem tady byl.

Ref2 |: Cestu znám a neměním směr,
 dojdou k řece plný ryb až tam na sever. :| 4x

1. Na vánoce ráno, štědrej den tehdy byl,
 já se v cele temný jak smutek probudil.
 Na vánoce ráno, bejvalo rok co rok
 já chodil do Jacksonu pít brendy svý a grog.

R1: Holka, ach holka, dobře to víš,
 proč já byl tenkrát u brendy
 a teď je u mě mříž.

2. Na vánoce ráno, já zas do Jacksonu šel,
 šerif Brand tam holku mou na svejch kolenou měl.
 Na vánoce ráno, když ztichnul jek a křik,
 na zemi ležel šerif Brand o kus dál pomocník.

R2: Holka, ach holka, dobře to víš,
 proč já byl tenkrát u brendy
 a teď je u mě mříž.
 sólo sloka+refrén

R3: |: Holka, ach holka, dobře to víš,
 proč já byl tenkrát u brendy
 a teď je u mě mříž. :|

Nad Sázavou - Nedvědi

Em

1. Do noci před tunelem zahouká

Em

poslední vlak, co veze opožděný nádražáky domů spát.

H7

Zhasni tu písničku a napít mi dej,

Em

před spaním chci si ještě přechíst pár hvězd,

Am

H7

Em

ta řeka je jak pohádka, co vyprávěli naši v chajdě kde byl les.

Em

2. Mravenčí skála plná našich jmen

Em

a pražce plný hřebů, z kterých jsi si letopočet přechíst moh',

H7

viadukt, kam ses chodil učit bát,

Em

C

jak strašně duní, když projíždí vlak.

Am

H7

Em

A táta s mámou, co foukali nám rány, když chodili jsme domů spát.

E7 Am

D7 G

C

REF1 Nad Sázavou, nad Sázavou, občas vzpomene si člověk asi

Am

H7

Em

na ty časy krásný, kdy zpívali jsme Brontosaurusy, Spirituál.

Em

3. Do noci před tunelem zahouká

Em

poslední vlak, co veze opožděný nádražáky domů spát.

H7

U trati ostružiny vykvetly zas,

Em

C

v Sázavě zase prej je hromada ryb,

Am

H7

Em

a dokonce prý indiánský teepee se tu objevilo, bude líp.

E7 Am

D7 G

C

REF2 Nad Sázavou, nad Sázavou, občas vzpomene si člověk asi

Am

H7

Em

na ty časy krásný, kdy zpívali jsme Brontosaurusy, Spirituál.

E7 Am

D7 G

C

REF3 Nad Sázavou, nad Sázavou, občas vzpomene si člověk asi

Am

H7

Em

na ty časy krásný, kdy zpívali jsme Brontosaurusy, Spirituál.

Nad stádem koní - Buty

D A Em
1. Nad stádem koní

G
podkovy zvoní, zvoní.

D A Em
Černý vůz vlečou

G
a slzy tečou a já volám:

D A Em
2. Tak neplač, můj kamaráde,

G
náhoda je blbec, když krade.

D A Em
Je tuhý jak veka a řeka ho zplaví,

G
máme ho rádi.

C G A
Ref. No tak co, tak co, tak co.

D A Em
3. Vždycky si přál, až bude popel

G
i s kytarou, hou.

D A Em
Vodou ať plavou, jen žádný hotel

G
s křížkem nad hlavou.

D A Em
4. Až najdeš místo, kde je ten pramen

G
a kámen co praská,

D A Em
budeš mít jisto, patří sem popel

G
a každá láska.

Ref.

D A Em
5. Nad stádem koní

G
podkovy zvoní, zvoní.

D A Em
Černý vůz vlečou

G
a slzy tečou a já šeptám:

D A Em
6. Vysyp ten popel, kamaráde,

G
do bílé vody, vody.

D A Em
Vyhasnul kotel a náhoda je

G D G D G
štěstí od podkovy.

D A G
7. |: Vysyp ten popel, kamaráde,

D A G
do bílé vody, vody.

D A Em
Vyhasnul kotel a náhoda je

G D G D G
štěstí od podkovy. :|

D A G
Out. Vysyp ten popel, kamaráde,

D A G
do bílé vody, vody.

D A Em
Vyhasnul kotel a náhoda je

G D
štěstí od podkovy.

Nádherná láska - Pavel Novák

1. Já včera ještě nosil blázna šat
 a nevěřil jsem na tu sladkou vůni
 svět otočil se kolem osy jednou jedenkrát
 a teď už se mě nemusíte na nic ptát

Ref1 Nádherná, nádherná, nádherná,
 nádherná láska postůj chvíli dyl
 ty jsi bílá tečka nejnežnějších vět ty jsi květ,
 co sem slét' tys můj šestý světadíl

2. Šla městem, pestrý šátek za ní vlál
 a ve vlasech jí zahořela růže
 já chvíli šel jsem za ní, chvíli vedle ní jsem stál
 a v rozpačitém srdci oheň vzplál

Ref2 Nádherná, nádherná, nádherná,
 nádherná láska postůj chvíli dyl
 ty jsi bílá tečka nejnežnějších vět ty jsi květ,
 co sem slét' tys můj šestý světadíl

3. Teď v zahradě snů už svoji růži mám
 a sám na její slávu verše píšu
 na bílém břehu touhy stojí naší lásky stan
 a v něm tu svoji růži objímám

Ref3 Nádherná, nádherná, nádherná,
 nádherná láska postůj chvíli dyl
 ty jsi bílá tečka nejnežnějších vět ty jsi květ,
 co sem slét' tys můj šestý světadíl

Ref4 Nádherná, nádherná, nádherná,
 nádherná láska postůj chvíli dyl
 ty jsi bílá tečka nejnežnějších vět ty jsi květ,
 co sem slét' tys můj šestý světadíl

Náhrobní kámen - Petr Novák

1. Když půjdeš po cestě, kde růže vadnou,
 kde rostou stromy bez listů
 tak dojdeš na místo, kde tvý slzy spadnou
 na hrob, co nikdo nečistí.

2. Jen starej rozbitej náhrobní kámen,
 řekne ti, kdo nemoh už dál
 Tak sepní ruce svý a zašeptej ámen
 ať jsi tulák nebo král.

Rec: Dřív děvče chodilo s kyticí růží rozdávat lidem štěstí a svůj smích.
 Oči jí maloval sám Bůh černou tuží, pod jejím krokem hned tál sních.
 Emí GD

3. Všem lidem dávala náručí plnou,
 sázela kytky podél cest
 jednu však zmizela a jako když utne,
 přestaly růže náhle kvést.

4. Pak jsem ji uviděl, ubohou vílu,
 na zvadlých květech věčně snít
 všem lidem rozdala svou lásku a sílu,
 že sama dál nemohla už žít.

5. Tak jsem jí postavil náhrobní kámen
 a čerstvé růže jsem tam dal
 pak jsem se pomodlil a zašeptal ámen
 a svojí píseň jsem jí hrál. ááááááá

Námořnická - Karel Plíhal

1. Maličký námořník v krabičce od mýdla
D A7 D
 vydal se napříč vanou,
G
 bez mapy, buzoly, vesel a kormidla
D A7 D
 pluje za krásnou Janou.

- Ref1 *F#mi Hmi F#mi Hmi*
 Za modrým obzorem dva mysy naděje
E A7
 lákají odvážné kluky,
D G
 snad právě na něho štěstí se usměje,
D A7 D
 cíl má už na dosah ruky.

D G D A7 D

Int

2. Maličký námořník v krabičce od mýdla
D A7 D
 zpocený tričko si svlíká,
G
 moře je neklidný, Jana je nasydlá,
D A7 D
 kašle a loďkou to smýká.

Ref1

Int

3. Maličký námořník s vlnami zápasí,
D A7 D
 polyká mýdlovou pěnu,
G
 loďka se potápí, v takovémto počasí
D A7 D
 je těžké dobývat ženu.

- Ref2 *F#mi Hmi F#mi Hmi*
 Za modrým obzorem dva mysy naděje
E A7
 čekají na další kluky,
D G
 maličký námořník i študák z koleje
D A7 D
 mají cíl na dosah ruky.

Int

Am - G - Am - G

1. **Am** **G**
 Vraj zmenila si číslo
Am **G** **F**
 a do zámku nepasuje viac môj kľúč.
Am **G**
 Hlavou mi blysklo,
Am **G** **F**
 asi chceš aby som bol už fuč.

Ref. **C** **G** **F**
 Nebude to také ľahké drahá,
C **G** **F**
 mňa sa nezbavíš, s tým sa lúč.
C **G** **F**
 Nebude to také ľahké drahá,
G **F** **G**
 nemôžeš ma vymeniť ako rúž.
Am G Am G
 Som tvoj muž!

2. **Am** **G**
 Vraj koketuješ s iným.
Am **G** **F**
 Dolámem mu kosti, nos a sny.
Am **G**
 Tak dopúšťaš sa viny,
Am **G** **F**
 tak drahá, povedz, čo máš s ním!

Ref.

3. **Am** **G**
 Vraj trháš moje fotky.
Am **G** **F**
 Majetok náš rozdelí až súd.
Am **G**
 Ja exnem veľké vodky,
Am **G** **F**
 márne sa snažím zachovať klúd.

Ref.

Brid. **F** **G**
 Predsa sme si súdení.
F **G**
 Ja nemôžem žiť bez ženy.
F **G** **Am**
 Ja nemôžem žiť bez teba, to mi ver.
F **G**
 V kostole pred Pánom
F **G**
 sľubovala si nám dvom
F **G** **Am G F G**
 nekonečnú lásku, vernosť, mier, mier, mier...

Ref.

Out. **Am** **G**
 Vraj zmenila si číslo
Am **G** **Am**
 a do zámku nepasuje viac môj...

Něco o lásce - Pavel Dobeš

1. Za ledovou horou a černými lesy je stříbrná řeka a za ní kdesi
 stojí domek bez adresy a bez dechu
 Bydlí v něm, nechci říkat víla, ale co na tom, kdyby byla,
 před lidmi se trošku skryla a víme o ní hlavně z doslechu.

2. Že lidi rozumné blbnout nutí a není na ní nejmenší spolehnutí,
 co jí zrovna napadne, to udělá.
 Z pubertáků chlapy a z chlapů pubertáky,
 o ženskejch nemluvím, tam to platí taky
 a urážlivá je a hořkosladkokyselá.

3. Genetičtí inženýři lámou její kód,
 po Praze se o nich šíří, že jezdí tramvají,
 strkají hlavy pod vodovod
 a pak i oni nakonec podléhají.

4. A holubicím dál rostou křídla dravců,
 družstevním rolníkům touha mořeplavců
 a lásce, té potvoře, sebevědomí.
 Že jednou bude vládnout světem, tedy i nám, po nás našim dětem,
 které na tom budou stejně špatně jako my.

5. Když chlap zmagorí láskou, utíká za ní, platí i s úroky a nepočítá s daní
 u ženských je to přímo námět na horor.
 papuče letí pod pohovku, nákupní tašky padaj na vozovku,
 ať si tramvaj zvoní, ať se zblázní semafor.

Dm - G - C

6. Až vám tapotvora zastoupí cestu, sedněte na zadek a sed'te jak
 z trestu, jen ať si táhne jak to dělají vandráci.
 Láska se totiž, i když je prevít, nikomu dvakrát nemůže zjevit,
 láska se totiž, i když je prevít, nevrací.

7. A nesmí vám to nikdy přijít líto, kupte si auto a cucejte
 chito, odreagujte se psychicky.
 Protože jestli byste na ni měli myslet,
 to radši v staňte a jděte za ní i hned,
 utíkejte, než vám zmizí navždycky.

8. Převrhnete stůl, opustíte dům, fikusy rozdejte sousedům,
 nechte vanu vanou, ať si přeteče.
 Na světě není větší víra, pro žádnou z nich se tolik neumírá,
 ani v žádné jiné zemi na světě.

Dm - G - C

Nějak se vytrácíš má lásko - Olympic

C **Am** **G**

1. Nějak se vytrácíš má lásko

Am

Jak mince rozměněná na šestáky

F

G

A se šestáky vytrácím se taky

C **Am** **G**

2. Nějak se vytrácíš má lásko

Dm

Jak průvan, který zimomřivě studí

F

G

Jak jinovatka, když se ráno budím

C **Am** **G**

3. Nějak se vytrácíš má lásko

Am

Tak jako blednou v albech podobenky

F

G

Tak jako žloutnou staré navštívenky

C **Am** **G**

4. Nějak se vytrácíš má lásko

Dm

Tak jednoduše jako život kráčí

F

G

Malinko k smíchu malinko k pláči

C

Am **F** **G** **C** **G**

- Brid Něco mě mrazí, něco ve mně zebe

Dm

F

C

G

Ztrácím kus sebe, ztrácím tebe

Am

F

G

C

G

Ztrácím kus vesmíru a kousek jistoty

Dm

F

C

G

A lásku na míru a lásku prostoty

C **Am** **G**

5. Lásku co z šestáků si hrady ráda staví

F

G

C

A která bůhví proč tak často ochuraví

C - Am - G - Dm - F - C

Am - F - G - G - F - F - C

Brid

5.

C **Am** **G**

6. Nějak se propadáš má lásko

Am

A je mi různě jen mi není prima

F

G

Tam kde je smutno, tam kde je mi zima

C **Am** **G**

7. Nějak se propadáš má lásko

Dm

Tam kde mě mrazí z toho co nás čeká

F

G

Co čeká zítra na člověka

C **Am** **G**

8. Kterému rozbila se křehká nádoba

F

G

C

Je to zlé pro mne, pro tebe a pro oba

C - Am - G - Dm - F - C

Am - F - G - G - F - F - C

F - C

Neplač malá - Rangers

1. Neplač malá, neplač malá, to ti nesluší
 už zítřejší ráno ti slzy osuší
 uvěříš že brzy zmizí zklamání
 připít si pak půjdem na další setkání
2. Snad nevěříš co jiní o mě ti říkají
 to mohou dělat druzí, co tebe neznají
 jak s rosou slzy zmizí, pak budem každý sám
 až uvidím tě jednou tak snad ti zamávám
3. Neplač malá, neplač malá a jdi už přeci spát
 už nebudu si nikdy s tvými vlasy hrát
 tady nám stopy končí, tady se rozchází
 je tu jen zvadlý listí, kterým se rozhází
4. A když se zítra vzbudíš a bude svítání
 uvidíš jak slunce mlhu rozhání
 všechny stíny zmizí, zas bude slunce hřát
 když mi řekneš čekej, já počkám rád

O ruby nechtěj mi lásku brát - Pavel Bobek

1. Mám naději, že uslyším tvé tiché volání,
 stín už padá na zdi bílé, nic mu nebrání,
 já tuším že jsi hezká, jak bývalas' tolikrát
 ó, Ruby, nechtěj mi lásku brát.

REF1 Já nevymyslel válku, to jen prstem někdo kýv',
 mě učili jen střilet, jenže druhý střelil dřív,
 a nevím sám: je mi přáno živořit či žít,
 ó, Ruby, chci nablízku tě mít.

2. Je zázračné to vědomí, že ještě vůbec bdím.
 že tím, co je muž ženě, nemohu ti být, Ruby, já pochopím,
 je možná hloupost nesmírná, když odvážím si přát,
 ó, Ruby, nechtěj mi lásku brát.

REF2 Proč utápíš se do mlhy, snad nechystáš se jít,
 a nechápu, proč po létech se zase slyším klít,
 jen ruku vztáhnu za tebou, když nemůžu už vstát,
 ó, Ruby, nechtěj mi lásku brát
 ó, Ruby, Ruby, jak žil bych rád ...

1. Z Alabamy vede cesta má,
 jdu s banjem sám a sám.
 Louisiana je můj cíl a tam
 k své milé pospíchám.
 Slunce praží z nebe hromy zní,
 můj cíl je dalekej.
 Jenže láska má mě pohání,
 Zuzano, neplakej.

Ref. |: Ó Zuzano, Zuzano mám tě rád,
 přicházím z tý velký dálky k vám,
 na banjo budu hrát. :|

2. Včera v noci měj jsem krásnej sen
 a teď ho povím vám:
 zpíval jsem Zuzaně pod oknem,
 Zuzano rád tě mám.
 Zuzana se z okna vykloní
 a šátkem zamává
 vzdychne, z oka slzu uroní.
 Ach neplač, láska má.

|: Ref. :|

Okno Mé Lásky - Olympic

1. Kdo tě líbá, když ne já, kdo tě hlídá když ne já,
 okno v přízemí je zavřené i dnes, láska má.

2. Kdo ti zpívá, když ne já, kdo tě hlídá když ne já,
 okno v přízemí je zavřené i dnes, láska má.

Ref1 A v jeho lesku vidím přicházet
 sebe ve věku patnáct let
 a znovu říkám spoustu něžných vět:
 Ty, já, jsme my, my a náš svět.

3. Kdo tě budí, když ne já, kdo tě nudí, když ne já,
 okno v přízemí je zavřené i dnes, láska má.

Instrumental

Ref2 A v jeho lesku vidím přicházet
 sebe ve věku patnáct let
 a znovu říkám spoustu něžných vět:
 Ty, já, jsme my, my a náš svět.

4. Kdo tě hladí, když ne já, kdo tě svádí, když ne já,
 kdo tě zradí když ne já.
 Ty, já, jsme my, my a náš byl svět.

Okoř - lidovka

1. Na ^DOkoř je ^{A7}cesta, jako ^Džádná ze ^{A7}sta, ^Droubená je ^{D7}stromama.
^DKdyž ^{A7}jdu po ní v ^Dlétě, ^Esamoten na ^{A7}světě, ^Dsotva ^{D7}pletu ^Dnohama.
^GNa ^Dkonci té ^Ecesty ^{A7}trnité, ^{A7}stojí ^Dkrčma jako ^Dhrad.
^DSešli se ^{A7}tam ^Dtrampí, ^{A7}hladoví a ^Dsešli, ^Dzačli ^Dsobě ^Dnotovat.

Ref1 Na ^Dhradě ^{A7}Okoři ^Dsvětla už ^{A7}nehoří, ^Dbílá ^{A7}paní ^Dšla už ^{A7}dávno ^Dspát.
^{A7}Ona ^Dměla ve ^{A7}zvyku, ^Dpodle ^{A7}svého ^Dbudíku, ^{A7}o ^Dpůlnoci ^{D7}chodit ^Dstrašívat.
^GOd ^Dtěch ^{E7}dob, ^{A7}co ^{A7}jsou ^{A7}tam ^{A7}trampové, ^{A7}nesmí ^Dz ^{A7}hradu ^Dpryč, ^Dz ^Dhradu ^Dpryč.
^DA ^{A7}tak ^Ddole v ^{A7}podhradí ^Dse ^{A7}šerifem ^{A7}dovádí, ^Don ^{A7}ji ^Dsebral ^Dod ^Dkomnaty ^Dklíč.

2. Jednoho ^Ddne z ^{A7}rána ^Droznesla se ^Dzpráva, ^Dže ^Dbyl ^DOkoř ^Dvykraden. (vykraden)
^DNikdo ^{A7}neví ^Ddodnes, ^Dkdo ^{D7}to ^Dtenkrát ^Dodnes, ^Dnikdo ^Dnebyl ^Ddopaden.
^GŠerif ^Dhrál ^{E7}celou ^{A7}noc ^{A7}mariáš s ^{A7}bílou ^{A7}paní ^{A7}v ^{A7}kostinci, ^{A7}v ^{A7}kostinci.
^DMísto ^{A7}aby ^Dhlídal, ^Dzuřivě ^Dji ^Dlíbal, ^Ddostal ^Dz ^Dtoho ^Dzimnici.

Ref2 Na ^Dhradě ^{A7}Okoři ^Dsvětla už ^{A7}nehoří, ^Dbílá ^{A7}paní ^Dšla už ^{A7}dávno ^Dspát.
^{A7}Ona ^Dměla ve ^{A7}zvyku, ^Dpodle ^{A7}svého ^Dbudíku, ^{A7}o ^Dpůlnoci ^{D7}chodit ^Dstrašívat.
^GOd ^Dtěch ^{E7}dob, ^{A7}co ^{A7}jsou ^{A7}tam ^{A7}trampové, ^{A7}nesmí ^Dz ^{A7}hradu ^Dpryč, ^Dz ^Dhradu ^Dpryč.
^DA ^{A7}tak ^Ddole v ^{A7}podhradí ^Dse ^{A7}šerifem ^{A7}dovádí, ^Don ^{A7}ji ^Dsebral ^Dod ^Dkomnaty ^Dklíč.

D - D

1. Už z rodnyho ranče vidím jen komín a stáj, ^{D7} hej,
 už z rodnyho ranče vidím jen komín a stáj,
 rychlík v barvě pomeranče už mě veze, tak good-bye. ^D

D - D
D - D

|: G - C - D - G :|

G - G - G - D
D - D - D - G
G - G - G - C
C - G - D - GD - D
D - D

2. Tak jako světla herny mě stejně vždycky rozruší, ^{D7}
 svít brzdařský lucerny, komáří jisker v ovzduší, ^D
 a pak, když oranžovej expres mi houká do uší. ^D

D - D
D - D

|: G - C - D - G :|

D - D
D - D

REC. "Helou, kam jedeš, tuláku?" "Nevím."
 "Na New York?" "Nevím."
 "Nebo na Nashville?"
 "Nevím, mně stačí, když slyším,
 jak ty pražce drncaj' dúdá-dúdá-dúdá-dúdá ..."

D

3. Sedím si na uhláku a vyhlížím přes okraje, ^{D7}
 ve svém tuláckým vaku šmátrám po lahvi Tokaje, ^D
 píseň oranžovýho vlaku si zpívám do kraje. ^D

D - D
D - D

|: G - C - D - G :|

G - G - G - D
D - D - D - G
G - G - G - C
C - G - D - GD - D
D - D

4. Už z rodnyho ranče nevidím komín a stáj, hej, ^{D7}
 už z rodnyho ranče nevidím komín a stáj, ^D
 rychlík barvy pomeranče sviští na New York, good-bye.. ^D

D - D

Osmý den - Olympic

G

1. Z kraje týdne málo jsem ti vhod
 ve středu pak ztrácíš ke mně kód
Ami Sedmý den jsem s tebou i když sám
 Osmý den schází nám

2. V pondělí máš důvod k mlčení...
 Ve středu mně pláčem odměníš
Ami V neděli už nevím, že tě mám
 Osmý den schází nám

R. Tužku nemít, nic mi nepovíš
 Řekni prosím aspoň přísloví
 Osmý den je nutný - já to vím
Ami Sedm nocí spíš, jen spíš, vždyť víš.

3. Někdo to rád horké, jiný ne...
 Mlčky naše láska pomine
Ami Pak si řeknem v duchu každý sám
 Osmý den scházel nám

R2. Tužku nemít, nic mi nepovíš
 Řekni prosím aspoň přísloví
 Osmý den je nutný - já to vím
Ami Sedm nocí spíš, jen spíš, vždyť víš.

G - C-G - C-G
 C - *Ami* - D

r Osmý den schází nám

R3. Tužku nemít, nic mi nepovíš
 Řekni prosím aspoň přísloví
 Osmý den je nutný - já to vím
Ami Sedm nocí spíš, jen spíš, vždyť víš.

G

Otázky - Olympic

FLÉTNA
G C D G
G C D G

1. Kolik mám ještě dní, než přijde poslední,
jak dlouho budu zpívat a hrát.
Kolik je na zemi cest, kterou mám dát se vést,
nebo už myslet mám na návrat.

BRID Posečkej lásko má okamžik,
vždyť svět je veliký otazník.
Pořád se jenom ptáš a odpovědi tý se nedočkáš.

REF1 Já jen vím v zimě strom nekvete,
v létě sníh nepadá, v noci je tma
rád tě mám, jen neptej
se proč - nevím sám

FLÉTNA2
G C D G
G C D G

2. Kde je tvůj dětský smích, a proč je láska hřích
kolik jen váží bolest člověčí
proč je zlato drahý kov, a proč je tolik prázdných slov
proč chce každý být největší.

BRID Posečkej lásko má okamžik,
vždyť svět je veliký otazník.
Pořád se jenom ptáš a odpovědi tý se nedočkáš.

REF2 Já jen vím, řeky proud hučí dál,
v žilách krev pěnivá, kdo jí tam dal
rád tě mám, jen neptej
se proč, nevím sám

FLÉTNA3
G C D G
G C D G

3. Kolik je slunci let, milión nebo pět,
myslíš, že zítra ráno vyjde zas
kolik je ulic, měst, proč umí kytky kvést,
proč nikdo neslyší můj hlas.

FLÉTNA4
G C D G
G C D -- G

Pampelišky - trampská píseň

1. Hora skrývá slunce pod klobouk,
 z oblaků do pampelišek fouk,
 jak zlaté kvítí jasné hvězdy jsou,
 snad až k tobě, moje drahá, dolétnou,
 jak zlaté kvítí jasné hvězdy jsou,
 snad až k tobě, moje drahá, dolétnou.

2. Z oblaků až k tobě doletí,
 podle nich budeš mít děti tři,
 ty budou krásné tak jako jsi ty,
 dobrou noc, má drahá, tak už spi,
 ty budou krásné tak jako jsi ty,
 dobrou noc, má drahá, tak už spi.

3. Kouzelná je řeka na horách,
 po ní plul jsem jako v mátohách,
 tys byla krásná první láska má,
 mně se zdá, že se na mě z nebe usmíváš,
 tys byla krásná první láska má,
 mně se zdá, že se na mě z nebe usmíváš.

4. Tichá píseň nese se nocí,
 ostrejch hochů toulavých srdcí,
 umlkly bendža, ztichly kytary,
 sbohem buď, mé krásné děvče z Montany,
 umlkly bendža, ztichly kytary,
 sbohem buď, mé krásné děvče z Montany.

5. Tam v kolíbce malý hošík spí,
 přemýšlím, o čem tak asi sní,
 zdědil mou hůl a tornu toulavou,
 půjde tam, kde pampelišky zlaté jsou,
 zdědil mou hůl a tornu toulavou,
 půjde tam, kde pampelišky zlaté jsou.

Panenka - Nedvědi

^D ^G ^D ^G
 1 Co skrýváš za víčky a plameny svíčky,
^D ^A
 snad houf bílých holubic nebo jen žal.
^G ^D ^G ^D
 Tak odplul ten prvý den zmáčený krví,
^{A7} ^D
 ani pouťovou panenku nezanechal.

Ref. ^G ^D ^A
 Otevři oči ty úspěchaná,
^G ^D ^A
 dámo uplakaná.
^G ^D ^G ^D
 Tak otevři oči ta hloupá noc končí
^{A7} ^D
 a mír je mezi náma.

^D ^G ^D ^G
 2. Už si oblékni šaty i řetízek zlatý
^D ^A
 a umyj se půjdeme na karneval.
^G ^D ^G ^D
 A na bílou kůži ti napíšu tuší,
^{A7} ^D
 že dámou jsi byla a zůstáváš dál.

Ref2 ^G ^D ^A
 Otevři oči ty úspěchaná,
^G ^D ^A
 dámo uplakaná.
^G ^D ^G ^D
 Tak otevři oči ta hloupá noc končí
^{A7} ^D
 a mír je mezi náma.

Píseň zhrzeného trampa - Jarek Nohavica

1. Poněvadž nemám kanady a neznám písně z pamp
 ho, ho, ho - neznám písně z pamp
 Vyloučili mě z osady, že prý jsem houby tramp
 jo, ho, ho - že prý jsem houby tramp

2. Napsali si do cancáků, jen ať to každé ví,
 jo, ho, ho - ať to každý ví
 vyloučený z řad čundráků, ten frajer libový
 jo, ho, ho - ten fajer libový

Ref1: Já jsem ostuda traperů,
 já mám rád operu, já mám rád jazz -rock
 Chodím po světě bez nože,
 to prý se nemože, to prý jsem cvok
 Já jsem nikdy neplul na šífu
 a všem šerifům jsem říkal, ba ne, pane
 Já jsem ostuda trempů,
 Já když chlempu, tak v autokempu,,

3. Povídal mi frajer Džou, jen žádný legrácky
 jo, ho, ho jen žádný legrácky
 jinak schytneš na bendžo, čestný čundrácky
 jo, ho, ho, čestný čundrácky

4. A prý se můžu vrátit zpět až dám se do cajku
 Jo, ho, ho, až dám se do cajku
 A odříkám jim naspamět akordy na vlajku
 Jo, ho, ho, akordy na vlajku

5. A tak teď chodím po světě a mám zaracha
 Jo, ho, ho amám zaracha
 Na vandr chodím k Markétě a dávám si bacha
 Jo, ho, ho, a dávám si bacha

6. Dokud se tramské úřady nepoučí z chyb
 Jo, ho, ho, nepoučí z chyb
 Zpívám si to svý nevadí a zase bude líp
 Jo, ho, ho a zase bude c líp

Ref2: Já jsem ostuda traperů,
 já mám rád operu, já mám rád jazz -rock
 Chodím po světě bez nože,
 to prý se nemože, to prý jsem cvok

Pletenka - Nedvědi

A **Hmi7** **A** **D**
 1. Vlak něco písknul, byl poslední v řádů
A **E** **A**
 stýska se mu, láska má.
A **Hmi7** **A** **D**
 Stožáry svítí, noc jistí si vládu,
A **E** **A**
 hvězdám asi něco se zdá.

D **E** **A**
 REF Do náručí prázdno mi vklouzlo,
D **E** **A**
 jó, chybiš mi, jsi můj můj zvyk.
 Ticho vlaky jen kráží, kostel bimbim bambam,
E **A**
 jó, chybiš mi, má lásko, má.

A **Hmi7** **A** **D**
 2. Hedvábků krásny, můj úryvku z básní,
A **E** **A**
 co o tobě jsem písničkám psal
A **Hmi7** **A** **D**
 Bělásku z louky, má pletenko z mouky,
A **E** **A**
 semletých mých myšlenek pár.

D **E** **A**
 REF2 Do náručí prázdno mi vklouzlo,
D **E** **A**
 jó, chybiš mi, jsi můj můj zvyk.
 Ticho vlaky jen kráží, kostel bimbim bambam,
E **A**
 jó, chybiš mi, má lásko, má.

A **Hmi7** **A** **D**
 3. Mý sluníčko z louží, má tmo co tu krouží,
A **E** **A**
 můj varhánku, můj vlásku co spad.
A **Hmi7** **A** **D**
 Spěchej můj plůdku, je čas vinobraní,
A **E** **A**
 usínám už, půjdem spát.

D **E** **A**
 REF3 Do náručí prázdno mi vklouzlo,
D **E** **A**
 jó, chybiš mi, jsi můj můj zvyk.
 Ticho vlaky jen kráží, kostel bimbim bambam,
E **A**
 jó, chybiš mi, má lásko, má
E **A**
 chybiš mi, má lásko, má

Podvod - Jan Nedvěď

F#m

Hm

1. Na dlani jednu z tvých řas, do tmy se koukám.

E

A

Hraju ti písničky tvý, co sem ti psal.

Hm

D

F#m

Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná.

Hm

C#7

Půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál.

F#m

Hm

2. Pod polštář dopisů pár, co poslalas', dávám.

E

A

Píšeš, že ráda mě máš a trápí tě stesk.

Hm

D

F#m

Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná.

Hm

C#7

Půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál.

Hm

- Ref. Chtěl jsem to ráno, kdy naposled snídal jsem s tebou,

F#m

ti říct, že už ti nezavolám.

Hm

E

Pro jednu pitomou holku, pro pár noci touhy,

A

C#7

podved jsem všechno, o čem doma si sníš.

F#m

Ted' je mi to líto.

F#m

Hm

3. Kolikrát člověk muže mít rád tak opravdu z lásky.

E

A

Dvakrát či tři krát, to ne, i jednou je dost.

Hm

D

F#m

Je skoro půlnoc a z kostela zvon mi noc připomíná.

Hm

C#7

Půjdu se mejt a pozhasínám, co bude dál.

|: Ref. :|

D - G-A - G-D - G-A - G-D
D

1. ^D Píseň ^G jak ^A pláč ^{DD} v ^D uších ^D mi ^D zní
^D vchází ^G vždy ^A s ^D tmou, ^D ty ^D přicházíš ^D s ^D ní,
^A do ^G mých ^G dveří ^D tiše ^D vstoupí ^D tvůj ^D smích,
^G sám ^{A7} teď ^{A7} být ^{A7} byl ^{A7} by ^{A7} hřích.

- R1 ^D Pojď ^G dál ^G a ^G zpívej ^G a ^G se ^G mnou ^G se ^G dívej
^D jak ^{A7} stárne ^{A7} svět ^{A7} a ^{A7} my ^{A7} stárnem ^{A7} s ^{A7} ním.
^D Mám ^G stále ^G rád, ^G co ^G rád ^G měl ^G jsem ^G dříve,
^D jen ^{A7} teď ^{A7} možná ^D líp ^D už ^D to ^D vím. (akordy 2x)

2. ^D Krásnou ^G a ^A zvláštní ^D léta ^D tě ^D znám,
^D pojd' ^G dál ^A a ^G zhasni, ^D já ^D bydlím ^D tu ^D sám.
^A Jen ^G málo, ^D ale ^D trápím ^D se ^D tím,
^G mám ^{A7} spoustu ^{A7} chyb, ^{A7} já ^{A7} to ^{A7} vím.

- R2 ^D Pojď ^G dál ^G a ^G zpívej ^G a ^G se ^G mnou ^G se ^G dívej
^D jak ^{A7} stárne ^{A7} svět ^{A7} a ^{A7} my ^{A7} stárnem ^{A7} s ^{A7} ním.
^D Mám ^G stále ^G rád, ^G co ^G rád ^G měl ^G jsem ^G dříve,
^D jen ^{A7} teď ^{A7} možná ^D líp ^D už ^D to ^D vím. (akordy 2x)

- R3 ^D Pojď ^G dál ^G a ^G zpívej ^G a ^G se ^G mnou ^G se ^G dívej
^G jak ^{A7} stárne ^{A7} svět ^{A7} a ^{A7} my ^{A7} stárnem ^{A7} s ^{A7} ním.
^D Mám ^G stále ^G rád, ^G co ^G rád ^G měl ^G jsem ^G dříve,
^D jen ^{A7} teď ^{A7} možná ^D líp ^D už ^D to ^D vím. :|

Pole s bavlnou - Rangers

* (1. A CAPELLA)

1. Pane můj, co na nebi je tvůj dům,
 má máma můj život dala katům,
 katům mým v polích s bavlnou.
 Pane můj, co na nebi je tvůj dům,
 má máma můj život dala katům,
 katům mým v polích s bavlnou.

REF1 Den za dnem kůže zná bič katů,
 vidíš jen černý záda bratrů,
 jak tam jdou v polích s bavlnou,
 to, co znáš ty v Lousianě,
 černý záda znaj' i v Texa keně,
 i tam jsou v polích s bavlnou.

2. Já vím, brzy musí přijít soud,
 černý záda právo na něm vyhrajou,
 boží soud v polích s bavlnou.
 Já vím, brzy musí přijít soud,
 černý záda právo na něm vyhrajou,
 boží soud v polích s bavlnou.

REF2 Den za dnem...

3. Chtěl bych jít na potem vlhký lány,
 tak řekni, pane můj, černý zvoň hrany
 katům svým v polích s bavlnou.
 Chtěl bych jít na potem vlhký lány,
 tak řekni, pane můj, černý zvoň hrany
 katům svým v polích s bavlnou.

REF3 Den za dnem kůže zná bič katů,
 vidíš jen černý záda bratrů,
 jak tam jdou v polích s bavlnou,
 to, co znáš ty v Lousianě,
 černý záda znaj' i v Texakeně,
 i tam jsou v polích s bavlnou.

** (4. A CAPELLA)

4. Měj, můj pane, co v nebi je tvůj dům,
 mou duši, když život patří katům,
 katům mým v polích s bavlnou.
 Dnes měj, pane, co v nebi je tvůj dům,
 mou duši, když život patří katům,
 katům mým v polích s bavlnou.

REF4 Den za dnem ...

Povídej - Petr Novák

1. Povídej jestli tě má hodně rád víc než já,
 jestli když večer jdeš spát ti políbek dá,
 tak jako já, to už je dávno,
 tak povídej, hej povídej.

2. Povídej nechal tě být, vždyť měl tě tak rád,
 nebo's ho nechala jít, když šel k jiný spát,
 tak jako mě, to už je dávno,
 tak povídej, hej povídej.

Emi

C D7 F C

ááá ááá ááá ááá

C D7 F C

ááá ááá ááá ááá

vyhrávka na sloku

Solo *C G C*

C G C

Emi F

C G C

3. Povídej,
 jestli se ti po mě stýská,
 když jdeš večer spát,
 jestli když v noci se blýská,
 nepřestala ses bát.

4. Povídej ne já se nevrátím, jdi domů spát,
 svou lásku ti vyplatím, víc nemůžu dát,
 jak jsem dal dřív, to už je dávno,
 tak povídej, hej povídej,
 Povídej, povídej, povídej.

Řekni Kde Ty Kytky Jsou - Marie Rottrová

1. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
 řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
 dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?...

2. Řekni, kde ty dívky jsou, co se s nima mohlo stát,
 řekni, kde ty dívky jsou, kde mohou být,
 muži si je vyhlédli, s sebou domů odvedli,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?...

3. Řekni, kde ti muži jsou, co se s nima mohlo stát,
 řekni, kde ti muži jsou, kde mohou být,
 muži v plné polní jdou, do války je zase zvou,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?...

4. A kde jsou ti vojáci, co se s nima mohlo stát,
 a kde jsou ti vojáci, kde mohou být,
 řady hrobů v zákrytu, meluzína kvílí tu,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?...

5. Řekni kde ty hroby jsou, co se s nima mohlo stát,
 řekni kde ty hroby jsou, kde mohou být,
 co tu kytěk rozkvétá, od jara až do léta,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?...

6. Řekni, kde ty kytky jsou, co se s nima mohlo stát,
 řekni, kde ty kytky jsou, kde mohou být,
 dívky je tu během dne otrhaly do jedné,
 kdo to kdy pochopí, kdo to kdy pochopí?...

Rovnou, tady rovnou - Greenhorns

C **C7**

1. Tak už jsem ti teda fouk

F **C**

prsten si dej za klobouk

F **G** **C** **Am**

nechci tě znát a neměl jsem tě rád

C **G7** **C**

to ti říkám rovnou

C **C7**

REF1 Rovnou, jo, tady rovnou

F **C**

rovnou, jo, tady rovnou

F **G** **C** **Am**

prostě tě pic a nehledej mě víc

C **G7** **C**

to ti říkám rovnou

C **C7**

2. Z Kentucky do Tennessee

F **C**

přes hory a přes lesy

F **G** **C** **Am**

z potoků vodou já smejval stopu svou

C **G7** **C**

to ti ří kám rovnou

C **C7**

REF2 Rovnou, jo, tady rovnou

F **C**

rovnou, jo, tady rovnou

F **G** **C** **Am**

prostě tě pic a nehledej mě víc

C **G7** **C**

to ti říkám rovnou

Růže z papíru - Nedvědi (capo 4)

1. Do tvých očí jsem se zbláznil a teď nemám, nemám klid,
hlava bolí, asi tě mám rád,
stále někdo říká: vzbud' se, věčně trhá nit,
studenou sprchu měl bych si dát.

REF1 Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
že nebe modrý ještě smysl má.

2. Přines' jsem ti kytku, no co koukáš, to se má,
tak jsem asi jinej, teď to víš,
možná trochu zvláštní v dnešní době, no tak ať,
třeba z ní mou lásku vytušíš.

REF2 Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
že nebe modrý ještě smysl má.

SOLO

Am Am H7 Dm
Em Em Am Am
2x

REF3 Na pouti jsem vystřelil růži z papíru,
dala sis ji do vlasů, kde hladívám tě já,
v tomhle smutným světě jsi má naděj na víru,
že nebe modrý ještě smysl má.

Růž z Texasu - Waldemar Matuška

1. Jedu Vám takhle stezkou dát koňům v řece pít
 v tom potkám holku hezkou až jsem Vám z koně slít.
 Měla kytku žlutých květů, snad růží, co já vím,
 znám plno hezkejš ženskejch k světu, ale tahle hraje prim...

REF1 Ať si kazíš smysl pro krásu, buď s tou a nebo s tou
 dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
 Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
 tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

2. Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým
 a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
 Tak já se klidně nabíd, že půjdu s ní a rád
 a že se dám i zabít, když si to bude přát.

REF2 Ať si kazíš smysl pro krásu, buď s tou a nebo s tou
 dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
 Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
 tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

3. Hned si dala se mnou rande a přišla přesně v plů
 a dole teklo Río Grande a po něm měsíc plul.
 Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si moh přát,
 ona byla milá, štíhlá, rovná, zkrátka akorát.

REF3 Ať si kazíš smysl pro krásu, buď s tou a nebo s tou
 dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
 Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
 tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

4. Od těch dob své stádo koní sem vodím vždycky pít
 a žiju jenom pro ní a chtěl bych si ji vzít
 Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
 tak pořád v duchu hladím tu růži voňavou.

REF4 Ať si kazíš smysl pro krásu, buď s tou a nebo s tou
 dej si říct, že kromě Texasu, tyhle růže nerostou.
 Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zloděj stád,
 tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád....

Sametová - Žlutý Pes

1. Vzpomínám, když tehda před léty začaly lítat rakety,
 zdál se to bejt docela dobrej nápad,
 saxofony hrály unyle, frčely švédský košile
 a někdo se moh' docela dobře flákat.
2. Když tam stál rohatej u školy, my neměli podepsaný úkoly,
 už tenkrát rozhazoval svoje sítě,
 poučen z předchozích nezdarů sestrojil elektrickou kytaru
 a rock'n'roll byl zrovna narozený dítě.

Ref1 Vzpomínáš, takys' tu žila, a nedělej, že si jiná,
 taková malá pilná včela, taková celá sametová.

3. Přišel čas a jako náhoda byla tu bigbítová pohoda,
 kytičky a úsmevy sekretářok,
 sousedovic bejby Milena je celá blbá z Boba Dylana,
 ale to nevadí, já mám taky nárok.

4. Starý, mladý nebo pitomí mlátili do toho jako my,
 hlavu plnou Londýna nad Temží,
 a starej dobrej satanáš hraje u nás v hospodě mariáš
 a pazoura se mu trumfama jenom hemží.

Ref2 Vzpomínáš, už je to jinak, a jde z toho na mě zima,
 ty jsi, holka, tehda byla taková celá sametová.

5. A do toho tenhle Gorbačov, co ho znal celej Dlabačov,
 kopyta měl jako z Arizony,
 přišel a zase odešel a nikdo se kvůli tomu nevěšel
 a po něm tu zbyly samý volný zóny.

Ref3 Vzpomínáš, jak jsi se měla, když jsi nic nevěděla
 byla to taková krásná cela a byla celá :| sametová.

Sbohem lásko - Waldemar Matuška

G C D7 G
 1. Ať bylo mne i jí tak 16 let,
G Emi Ami D
 zeleným údolím jsem si jí ved.
G G7 C Cmi
 Byla krásna, to vím a já měl strach jak říct,
G D7 G
 že na řasách slzu má velkou jako hrách.

G7 C Ami Hmi Emi
 REF1 Sbohem lásko nech mne jít, nech mne jít bude klid,
Ami D7 G G7
 žádnéj pláč už nespra ví, ty mí nohy toula vý.
C Ami Hmi Emi
 Já tě vážne měl moc rád, co ti víc mužu dát,
Ami D7 G C G
 nejsem žádnéj ide ál, nech mne jít zas o dům dál.

G C D7 G
 2. A tak šel čas a ja se toulám dál,
G Emi Ami D
 v kolika údolích jsem takhle stál
G G7 C Cmi
 hledal slůvka co jsou jak hojivej fáč Bůh ví
G D7 G
 co sem to zač, žeprináším všem jenom pláč.

G7 C Ami Hmi Emi
 REF2 Sbohem lásko nech mne jít, nech mne jít bude klid,
Ami D7 G G7
 žádnéj pláč už nespra ví, ty mí nohy toula vý.
C Ami Hmi Emi
 Já tě vážne měl moc rád, co ti víc mužu dát,
Ami D7 G C G
 nejsem žádnéj ide ál, nech mne jít zas o dům dál.

3. Recital : Já nevím kde se to v člověku bere,
 ten neklid co ho tahá z místa na místo,
 co ho nenechá, aby byl sám ze sebou spokojenej,
 jako většina ostatných, aby se usadil
 aby delal to co má a říkal co se od nej čeká,
 já prostě nemůžu zůstat na jedným místě, nemůžu opravdu, fakt

Sen - Lucie

1. Stíny dnů a snů se k obratníkům stáčí.
 Ruce snů, černejch, se snaží zakrýt oči.
 Světlo tvý prozradí proč já vím.
 S novým dnem že se zas navrátí.

2. Mraky se plazí, vítr je láme.
 Stíny tvý duše rozplynou se v šeru.
 Ve vlnách opouští, po hodinách mizí.
 A měsíc nový stíny vyplaší.

Ref. Proud motýlů unáší strach,
 na listy sedá hvězdnej prach,
 proletí ohněm a mizí stále dál.
 Neslyšný kroky stepujou,
 v nebeském rytmu swingujou,
 že se ráno, že se ráno vytratí.

3. Stíny dnů vyrostou a zmizí.
 Nebeský znamení rozsvěcujou hvězdy.
 Všechno ví, z povzdálí vedou naše kroky
 a měsíc nový stíny vyplaší.

Ref.

E - A - C#m - H

Out. Proud motýlů unáší strach,
 na listy sedá hvězdnej prach
 a nový stíny, nový stíny vyplaší.

G - D - Em - C

Em - C - Em - D - G

1. Podle nepsanejch zákonů hledáme něco, co nám nejspíš schází.
 Podle prastarejch pudů, který nás nutěj furt za něčim jít.
 Do stejný řeky nikdy nevstoupíš, klacky sám sobě pod nohy házíš.
 Cos chtěl, máš, stejně dojdeš k poznání.

Ref1 Že věci některý jsou neměnný, jak síla starejch vín,
 a někdy je tma kolem nás, to když zrovna nejsme stálí.
 Najednou blízky jsou si vzdálený, to z vočí kouká nám.
 Tak na chvílí stůj, vzpomínej, no a příznej, taky jsme se báli,
 co bude dál.

2. Každěj ctí asi jinej zákon a kdo ví, co nám odvahu dává.
 Každěj má asi jinej kód a ty sám zřejmě všechno víš líp.
 Jak když přesadíš starej strom, taky to nebude velká sláva.
 Cos chtěl máš, stejně dojdeš k poznání.

Ref2 |: Že věci některý jsou neměnný, jak síla starejch vín,
 a někdy je tma kolem nás, to když zrovna nejsme stálí.
 Najednou blízky jsou si vzdálený, to z vočí kouká nám.
 Tak na chvílí stůj, vzpomínej, no a příznej, taky jsme se báli, :|
 co bude dál.

C/F

C FCF

G

1. Hodím návnadu psům a omámím strážu,
pak se propířím tmou přes tři nádvoří.

Emi

Ami

F

G

Ty mi podáš svůj klíč a propustíš páže
a na křídlech sov přelétnem pohoří.

C

FCF

G

Emi

Ami

F

G

C FCF

G

Ref1 Budeš na skále stát, já budu ta skála,
budeš třeshňový sad na mém úbočí.

Ami

F

G

C FCF

G

Tam si stvoříme stát a tam kde jsi stála
já postavím tvrz, ať si útočí.

Ami

F

G

C FCF

G

2. Budou chtít naši krev, budou chtít naše kosti,
půjdou přes štíty hor, přes pět údolí.
Bude znít jejich řev, jejich běsnění zlosti,
ať skosí nás mor ať se lvy zápolím.

Emi

Ami

F

G

CFC

F

G

Emi

Ami

F

G

C FCF

G

Ref2 Budeš na skále stát, já budu ta skála,
budeš třeshňový sad na mém úbočí.

Ami

F

G

C FCF

G

Tam si stvoříme stát a tam kde jsi stála
já postavím tvrz, ať si útočí.

Ami

F

G

CFCF

G

3. Jak spráskaní psi odtáhnou domů,
čistí se vzduch nasáklý ocelí.

Emi

Ami

F

G

CFC

F

G

Já jsem a Ty jsi - dvě koruny stromů,
nebyl ukován šíp, který nás rozdělí.

Emi

Ami

F

G

Budeš na skále

Ref3

CFCFGAmiFG

CFCFGAmiFG

CFCFGAmiFG

CFCFGAmiFG

C

Hodím návnadu psům

F

G

a omámím strážu.

Skládanka - Nedvědi

1. Od dneška vím, jak zavíráš oči, když pusu ti dávám,
 jak otáčíš hlavu, všechno už víš, to, co bych chtěl,
 snad se mi zdáš, nebo nechápu nic,
 snad jsem jen blázen, co chtěl bych víc,
 ty můj vánku, skládanko hezká z kouzelných chvil.

2. Do závěsů nutí se den a my máme půlnoc,
 cítím tvůj dech a trochu se bráním hladit tě víc,
 poprvé blízko, blízko tě mám
 a tvoje tvář je plná slov mých,
 začnu se bát, jestli to moje rád ti neublíží.

3. A už se mi stýská, pitomej čas, už musíš jít,
 uklidím okurky, polštáře, naposled pusu ti dám,
 ruce si chvíli nebudu mýt,
 pel z tvój kůže nechci si vzít,
 tak zase zítra, ty můj vánku milovaný.

4. Od dneška vím, jak zavíráš oči, když pusu ti dávám,
 jak otáčíš hlavu, všechno už víš, to, co bych chtěl,
 snad se mi zdáš, nebo nechápu nic,
 snad jsem jen blázen, co chtěl by víc,
 ty můj vánku, skládanko hezká z kouzelných chvil
 Milova ná ...

Slavíci z Madridu - Waldemar Matuška

1. Nebe je modrý a zlatý, bílá sluneční záře,
 horko a sváteční šaty, vřava a zpocený tváře,
 vím, co se bude dít, býk už se v ohradě vzpíná,
 kdo chce, ten může jít, já si dám sklenici vína.

Ref. Žízeň je veliká, život mi utíká,
 nechte mě příjemně snít,
 ve stínu pod fíky poslouchat slavíky,
 zpívat si s nima a pít.
 |: Lalalalalálala, lalalalalálala,
 lalalalalalálá :|

2. Ženy jsou krásný a cudný, mnohá se ve mně zhlídla,
 oči jako dvě studny, vlasy jak havraní křídla,
 dobře vím, co znamená pád do nástrah dívčího klína,
 někdo má plotky rád, já si dám sklenici vína.

Ref.

3. Nebe je modrý a zlatý, ženy krásný a cudný,
 mantily, sváteční šaty, oči jako dvě studny,
 zmoudřel jsem stranou od lidí, jsem jak ta zahrada stinná,
 kdo chce, ať mi závidí, já si dám sklenici vína.

Ref.

Smutný psaní - Rangers

1. Dnes je pro mne, černý nejsmutnější ráno,
 dopis dostal jsem, černě ozdobený,
 nevím ještě, co je tam, uvnitř, napsáno,
 když ho vidím, oči mám zarosený.

2. Tak tu sedím, v ruce mám to smutný psaní,
 máma píše, že si Pán Bůh tátu vzal.
 Je teď sama, doma nemá nikde stání,
 Abych prej se za ní domů, podíval.

3. Kdybych šel hned, nejrychlejší koně sedlat,
 s větrem v zádech, letět bych chtěl, jako blesk,
 nemohl bych pro mámu, nic jinýho dělat,
 než jí otřít slzy a zahnat jí stezk.

4. Recitace: Vzpomínám s dobře, na to krásný ráno,
 když jsem otci, mámně, lehce sbohem dal.
 Otec říkal mi, že mám v osusu psáno,
 abych celej život, do svezích rukou vzal.

5. Kdybych šel hned, nejrychlejší koně sedlat,
 s větrem v zádech, letět bych chtěl, jako blesk,
 nemohl bych pro mámu, nic jinýho dělat,
 než jí otřít slzy a zahnat jí stezk.

Ami - C
D - Dmi - E
Am - C
D - Dmi - E

VŠICHNI

1. **Ami C**
 Zas jsi tak smutná,
D Dmi E
 kdo se má na to koukat
Ami C
 nic jíst ti nechutná
D Dmi E
 v hlavě máš asi brouka.

C H B Ami
 REF1 Tak nezoufej nic to není
C HB Ami
 za chvíli se to změní
Dmi G CE
 Snad jsem to zavinil já

- Ami C**
 2. Zkus zapomenout
D Dmi E
 na všechno co je pouhou
Ami C
 Tou tmou tvou obarvenou
D Dmi E
 na černo smutnou touhou.

C H B Ami
 REF2 Tak nezoufej nic to není
C HB Ami
 za chvíli se to změní
Dmi G CE
 Snad jsem to zavinil já

Ami C D Dmi

solo , , ,
Ami C D Dmi
 , , .

- Ami C**
 3. Skus zapomenout
D Dmi E
 na všechno co je pouhou
Ami C
 Tou tmou tvou obarvenou
D Dmi E
 na černo smutnou touhou.

C H B Ami
 REF3 Tak nezoufej nic to není
C HB Ami
 za chvíli se to změní
Dmi G CE
 Snad jsem to zavinil já

Ami C D7 Dmi Ami C D7 Dmi

4. Já, já, já, já, já, já já já

Ami C D7 Dmi Ami C D7 Dmi Ami C D7 Dmi Ami

5. Já á á á Já á á á Já á á á já

Srdce nehasnou - Richard Krajčo, Petr Harazin

As performed by Karel Gott & Charlotte Ella Gottová

D - D - A - A - Hmi - Hmi - G - G

1. Někdy se ví, co Bůh chystá
 a že se nedaj stihnout všechna místa
 Ale je to dobrák, altruista,
 vždyť mi dal tebe, domov, přístav

2. A v něm jsi ty, celý můj svět,
 laskavá náruč i zběsilý let
 A kolem nás hudba, jedna z těch krás
 kdy po zádech běhá nám mráz

Ref1. Vždyť víš, srdce nehasnou
 Ale může se stát, jak častokrát
 že začnu se bát, pak nesmíš to vzdát
 Na všechny z tvých cest, má jediná z hvězd, svítím ti dál
 Co když strhne mě proud, pak musíš plout
 mít z vavřínů vor a na něm neusnout
 Na všechny z tvých cest, má jediná z hvězd, svítím ti dál

3. A teď už cítím, jak sprintuje čas
 ještě než usnu, chci slyšet tvůj hlas
 Ať zůstane věčných i těch pár chvil
 kdy zpívalas ze všech svých sil

4. Že kořínek tvůj je tuhý jak kmen
 stromy však dorostou, nezapomeň
 Ale v korunách vedou tisíce tras
 na konci každé sejdem se zas

Ref2. Vždyť víš, srdce nehasnou
 Ale může se stát, jak častokrát
 že začnu se bát, pak nesmíš to vzdát
 Na všechny z tvých cest, má jediná z hvězd, svítím ti dál
 Co když strhne mě proud, pak musíš plout
 mít z vavřínů vor a na něm neusnout
 Na všechny z tvých cest, má jediná z hvězd, svítím ti dál

Emi7 - Emi7 - G - G - Hmi - Hmi7 - Dsus2 - D - Dsus2 - A - A - G - G

Ref3. Vždyť víš, srdce nehasnou...

5. Někdy se ví, co Bůh chystá

1. U stánků na levnou krásu,
 postávaj a smějou se času,
 s cigaretou a z holkou co nemá kam jít.

2. Skleniček pár a pár tahů z trávy,
 uteče den jak večerní zprávy,
 neuměj žít a bouřej se a neposlouchaj.

REF Jen zahlídli svět maj na duši vrásky
 tak málo je, tak málo je lásky
 ztracená víra hrozny z vinic neposbírá.

3. U stánků na levnou krásu
 postávaj a ze slov a hlasů
 poznávám jak málo jsme jim stačili dát.

REF2 |: Jen zahlídli svět maj na duši vrásky
 tak málo je, tak málo je lásky
 ztracená víra hrozny z vinic neposbírá. :|

Ami - Ami - Ami

1 Já odcházím, já už se loučím,
 mraků se ptej, snad cestu znaj.
 Já odcházím, s tvou láskou končím,
 toulavej směr, mý boty maj'.

R1 Tak já jdu dál, už zvolna splývá,
 s modrou nocí můj dlouhej stín.
 Tak já jdu dál, tak už to bývá,
 neptej se kam, sám to nevím.
 solo sloka

2 Já odcházím, z kytary svojí,
 prach opráším poklidnejch dní.
 Dost kytek znám, co lásku hojí,
 i písňě znám, co dlouho zní.

R2 Tak já jdu dál, už zvolna splývá,
 s modrou nocí můj dlouhej stín.
 Tak já jdu dál, tak už to bývá,
 neptej se kam, sám to nevím.
 solo sloka

3 Já odcházím a kompas který,
 u sebe mám je zbytečný.
 Já odcházím, ten kompas starý,
 stejně nemá směr zpáteční.

R3 Tak já jdu dál, už zvolna splývá,
 s modrou nocí můj dlouhej stín.
 Tak já jdu dál, tak už to bývá,
 |: neptej se kam, sám to nevím. :| 3x

Těšínská - Jaromír Nohavica

1. Kdybych se narodil před sto léty v tomhle městě
u Larichů na zahradě trhal bych květy své nevěstě.
Moje nevěsta by byla dcera ševcova
z domu Kamiňských odněkud ze Lvova.
Kochať bym já i pieščit, chyba lat dwieście.
2. Bydleli bychom na Sachsenbergu v domě u žida Kohna.
Nejhezčí ze všech těšínských šperků byla by ona.
Mluvila by polsky a trochu česky,
pár slov německy a smála by se hezky.
Jednou za sto let zázrak se koná, zázrak se koná.
3. Kdybych se narodil před sto léty byl bych vazačem knih.
U Procházek dělal bych od pěti do pěti
a sedm zlatek za to bral bych.
Měl bych krásnou ženu a tři děti,
zdraví bych měl a bylo by mi kolem třiceti,
celý dlouhý život před sebou celé krásné dvacáté století.
4. Kdybych se narodil před sto léty v jinací době
u Larichů na zahradě trhal bych květy má lásko tobě.
Tramvaj by jezdila přes řeku nahoru,
slunce by zvedalo hraniční závoru
a z oken voněl by sváteční oběd.

5. Večer by zněla od Mojzeze melodie dávnověká,
bylo by léto tisíc devět set deset za domem by tekla řeka.
Vidím to jako dnes šťastného sebe,
ženu a děti a těšínské nebe.
Jěště, že člověk nikdy neví co ho čeká.
6. Gdybym się urodził przed stu laty i z tobą spotkał.
W ogrodzie u Larischów rwałbym kwiaty dla ciebie, słodka.
Tramwaj by jeździł pod górę za rzekę,
słońce wznosiło szlabanu powiekę
a z okien snuły się zapach świątecznych potraw.

1. V nohách mám už tisíc mil,
 stopy dešť a vítr smyl
 a můj kůň i já sme cestou znavení.
 Těch tisíc mil, těch tisíc mil,
 má jeden směr a jeden cíl,
 bílej dům, to malý bílý stavení.

2. Je tam stráž a přikrej sráz,
 modrá tůň a bobří hráz,
 táta s mámou, který věřej' dětskej m snům.
 Těch tisíc mil, těch tisíc mil,
 má jeden směr a jeden cíl,
 jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

Solo sloka

3. V nohách mám už tisíc mil,
 ted' mi zbejvá jen pár chvil,
 cestu znám, a ta se tam k nám nemění.
 Tisíc mil, těch tisíc mil,
 má jeden směr a jeden cíl,
 bílej dům, to malý bílý stavení.

4. Kousek dál, a já to vím,
 uvidím už stoupat dým,
 šikmej štít střechy čnít k nebesům.
 Těch tisíc mil, těch tisíc mil,
 má jeden směr a jeden cíl,
 jeden cíl, ten starej známej bílej dům.
 jeden cíl, ten starej známej bílej dům.

Ved' mě dál, cesto má - Pavel Bobek

1. Někde v dálce ^A ^{F#m} cesty končí,
^E ^D ^A každá prý však cíl svůj skrývá.
^{F#m}
 Někde v dálce každá má svůj cíl,
^E ^D ^A ať je pár mil dlouhá nebo tisíc mil.

Ref1 Ved' mě dál, cesto má, ^A ^E
^{F#m} ^D ved' mě dál, vždyť i já,
^A ^E tam kde končíš, chtěl bych dojít,
^D ^A ved' mě dál, cesto má.

2. Chodím dlouho ^A ^{F#m} po všech cestách,
^E ^D ^A všechny znám je, jen ta má mi zbývá,
^{F#m}
 je jak dívky co jsem měl tak rád,
^E ^D ^A plná žáru bývá, hned zas samý chlad.

Ref1

Brid. ^{F#m} ^E ^A Pak na patník poslední napíšu křídou
^D ^A ^E jméno své, a pod něj, že jsem žil hrozně rád,
^{F#m} ^G písně své, co mi v kapsách zbydou,
^D ^A ^E dám si bandou cvrčků hrát a půjdu spát, půjdu spát.

|: Ref1 :|

Ref2 Country roads take me home ^A ^E
^{F#m} ^D to the place I belong.
^A ^E West Virginia, mountain mamma,
^D ^A take me home country roads.
^D ^A take me home country roads.
^D ^A take me home country roads.

Všichni jsou už v Mexiku - Tučný

C

1. Kde jen jsou a kde jsem já,

G

proč všechno končí, co začíná,

Am

D

smůla se mě le pí ve zvyku

G

G7

a všichni jsou už v Mexiku.

C

G

Ref: Všichni jsou už v Mexiku, Bue nos Dias já taky jdu,

Am

D

G

G7

aspoň si poslechnu pěknou muziku, co se hraje v Mexiku.

C

2. Kde je můj kůň, co měl mě nést

G

blátem měst a prachem cest,

Am

D

dělal, že se ho to už netýká,

G

G7

asi šel do Mexika.

C

Kde je ta holka, co měl jsem rád,

G

už tu na rohu měla stát,

Am

D

s pihou na svém krásným nosíku

G

G7

už se asi nosí někde v Mexiku.

C

G

Ref1: Všichni jsou už v Mexiku, Bue nos Dias já taky jdu,

Am

D

G

G7

aspoň si poslechnu pěknou muziku, co se hraje v Mexiku.

C

3. Kde je můj pes, co mě hlídat měl,

G

že nezaštěkal, kam jen šel,

Am

D

bez obojku a bez košíku

G

G7

už se asi toulá v Mexiku.

C

Kde je ten náš slavný gang,

G

postrach salonů a postrach bank,

Am

D

nechali mi všechno pěkně na triku

G

G7

a už jsou někde dole v Mexiku.

C

G

Ref2: Všichni jsou už v Mexiku, Bue nos Dias já taky jdu,

Am

D

G

G7

aspoň si poslechnu pěknou muziku, co se hraje v Mexiku.

C

4. Kam šel barman, teď tu stál

G

a chlapů houf, co s nima hrál,

Am

D

jen zatykač s mojí fotkou visí tu

G

G7

a ostatní jsou v Mexiku.

C

Kde je ten chlápek, co tu spal

G

a ta kočka, co jí nalejval,

Am

D

šerif právě bere v baru za kliku,

G

G7

asi jsem měl být už taky v Mexiku.

C

G

Ref3: Všichni jsou už v Mexiku, Bue nos Dias já taky jdu,

Am

D

G

G7

aspoň si poslechnu pěknou muziku, co se hraje v Mexiku.

Werkowy cug - Blaf

1. Wyjechał na Mostach osobni z tunela wlak,
 je w nim piekno pruwodczo, na listkach robi cwak.
 W tym cugu siedzi ale ludzi wielki daw,
 wiezie wszeckich na szichte do werku pantograf.

Ref1 Werkowy cug, werkowy cug,
 na ceste kiwie mu tu smrek, tam buk.
 Werkowy cug, werkowy cug,
 na ceste kiwie mu tu smrek, tam buk.

2. Na siyni chłop marske dusi, wedla pijóm piwo,
 starka co z Żiliny jedzie ze strachym se dziwo
 bo w jednym czwórce wszecy spióm, tam grajóm maryjasz.
 Mało kiery z tych ludzi mo ogolónóm twarz.

Ref2 Cug do Werku, cug do Werku.
 Włada robi ślosorza, Palo na sztalwerku.
 Cug do Werku, cug do Werku.
 Włada robi ślosorza, Palo na sztalwerku.

3. Tóm zastawke kaj stojmy Wolato Wydyń zwióm,
 teraz už tam wole nimo ani stary Zóń.
 A w Gródku a w Bystrzicy przilazuje ludzie moc,
 dzisio majóm odpołednia, jutro piyrwyszóm noc.

Ref3 Cug do Werku, cug do Werku,
 Lojza robi na szrotplatzu, Kareł na walcwerku.
 Cug do Werku, cug do Werku,
 Lojza robi na szrotplatzu, Kareł na walcwerku.

4. Eszcze we Wyndryni zasyczoł nad dwiyrzach roz,
 na gruszce wesołóm śpiywół pieśniczke se kos.
 Bliżimy se už do Trzyńca, w taszce z wórsztym chleba,
 kuminy wysoki widać, puszczejóm dym do nieba.

Ref4 Werkowy wlak, werkowy wlak,
 už aby my jechali kolejóm naopak.
 Werkowy wlak, werkowy wlak,
 už aby my jechali kolejóm naopak.

Zafúkané - Fleret

|: Am - Asus2 :|

1. *Am Asus2 Am Asus2*
 Větr sněh zaněsl z hor do polí,
Am C G Am
 já idu přes kopce, přes údolí,
C G C
 idu k tvej dědině zatúlanej,
F C E Am Asus2 Am Asus2
 cestičky sněhem sú zafúkané.

- Am C G C F C Dm E*
 Ref1 Zafúkané, zafúkané, kolem mňa všeco je zafúkané.
Am C G C F Dm E Am
 Zafúkané, zafúkané, kolem mňa všeco je zafúkané.

Em - A - D - G - H
 Em - A - D - G - Em
 |: Am - Asus2 :|

2. *Am Asus2 Am Asus2*
 Už vašu chalupu z dálky vidím,
Am C G Am
 srdce sa ozvalo, biť ho slyším,
C G C
 snád' enom pár kroků mi zostává,
F C E Am Asus2 Am Asus2
 a budu u tvého okénka stát, ale...

- Am C G C F C Dm E*
 Ref2 Zafúkané, zafúkané, okénko k tobě je zafúkané.
Am C G C F Dm E Am
 Zafúkané, zafúkané, okénko k tobě je zafúkané.

Em - A - D - G - H
 Em - A - D - G - Em
 |: Am - Asus2 :|

- Am Asus2 Am Asus2*
 3. Od tvého okna sa smutný vracám,
Am C G Am
 v závějoch zpátky dom cestu hledám,
C G C
 spadl sněh na srdce zatúlané,
F C E Am Asus2 Am Asus2
 aj na mé stopy - sú zafúkané.

- Am C G C F C Dm E*
 Ref3 |: Zafúkané, zafúkané, mé stopy k tobě sú zafúkané.
Am C G C F Dm E Am
 Zafúkané, zafúkané, mé stopy k tobě sú zafúkané. :|

:| Em - A - D - G - H
 Em - A - D - G - Em :|

Zátoka - Greenhorns

As performed by Greenhorns

1. V zátoce naší je celej den stín,
 dneska je tichá, to já dobře vím,
 kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
 za vodou čekám na lásku svoji.

2. Poslední dříví jsem na oheň dal,
 i kdyby nocí překrásně hřál,
 já nesním, to víš, jak bych si přál,
 proč si mě Hardy na práci vzal?

3. Pomalu svítá a krávy jdou pít,
 v sedle zas musím celej den být,
 proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,
 tejden už scháním a nemůžu spát

4. Zítra se vrátím tam na jižní díl,
 v zátoce naší, tam bude můj cíl,
 vítr se zdvihá a měsíc je blíž,
 zítra stín zmizí, dobře to víš.

1. **Am** Tam, kde zem duní **Dm Am** kopyty stád, **E7**
Am znám plno vůní, **F** co dechám je tak rád. **C G**
F Čpí tam pot koní a voní tymián, **G7 C A7**
Dm kouř obzor cloní, **G7 C** jak dolinou je hnán. **E7**

Am Dm Am E7 Am E7
 Rád žiju na ní, tý pláni zelený.

2. **Am** Tam, kde mlejn s pilou proud řeky hnal, **Dm Am E7**
Am já měl svou milou a moc jsem o ni stál. **F C G**
F Až přišlo psaní, **G7 C A7** ať na ni nečekám,
Dm prý k čemu lhaní a tak jsem zůstal sám. **G7 C E7**

Am Dm Am E7 Am
 Sám, znenadání, v tý pláni zelený.

- Brid. **F** Dál čistím chlív a lovím v ořeší, **G7 C**
F jenom jako dřív mě žití netěší. **G7 C**
Am Když hlídám stáj a slyším vítr dout, **Dm**
Am prosím, ať jí poví, **Dm H7 E7** že mám v srdci troud.

3. **Am Dm Am E7**
Am Kdo ví, ať se doví z větrnejch stran, **F C G**
F dál že jen pro ni tu voní tymián. **G7 C A7**
Dm Vlak, hned ten ranní, **G7 C E7** ji u nás vyloží
 a ona k spaní se šťastná uloží.

Am Dm Am E7 Am Dm Am E7 Am
 Sem, do mejch dlaní, v tý pláni zelený.

Želva - Olympic

G C G C G C G C

Intro

1. N^Gé m^Coc s^Gnadn^Co se ž^Gelva p^Co d^Gně h^Coní. G C G C

Velmi radno je plavat na dno za ní. G C G C

Potom počkej, až se zeptá
Em

na to, co tě v mozku lehtá.

Nic se neboj a vem si něco od ní. G C G C

2. A^Gbych zabí^Cl dvě mouchy jednou ranou. G C G C

Želví nervy od želvy schovám stranou. G C G C

Jednu káď tam dám pro sebe
Em

a pak aspoň pět pro tebe.

Víš má drahá a zbytek je pod vanou. G C G

Ref1 K^Ddyž si někdo p^Cozor n^Gedá,
D C G

jak se vlastně ž^Delva h^Cledá. D

Ona ho na něco nachytá
C D

i když si to pozděj' vyčítá.

G C G C G C G C

G C G C G C G D Em

G C G C G C G

Ref2 K^Ddyž si někdo p^Cozor n^Gedá,
D C G

jak se vlastně ž^Delva h^Cledá. D

Ona ho na něco nachytá
C D

i když si to pozděj' vyčítá.

3. N^Gé m^Coc lehce se ž^Gelva p^Co d^Gně h^Coní. G C G C

Ten kdo nechce, tak brzy slzy roní. G C G C

Jeho úsměv se vytratí
D

a to se mu nevyplatí.
Em

Má se nebát ž^Gele^Cv a spousty vodní. G C G C

G F G F G F G F G F G

D

1. Moje střívičky jsou jako za zlata,

když je mám připadám si hrozně bohatá,
ty si vezmu jen v onen slavný den

D

až si sednu do kočáru ty a já.

D

2. Moje bílé šaty celé z hedvábí

A7

ty na ráz všechny lidi kolem přivábí,
budou v onen den zářit tobě jen,

D

až si sednem do kočáru ty a já.

*D**Emi*

- REF Ach, jsou samé zlato, ach ty stojíš za to,

*A7**D*

zlaté střívičky na nohou, ty tolik krásné jsou,

Emi

jak se pěkně třpytí, jak se zlatem svítí,

*A7**D**A7 D*

když ty střívičky pěkně jdou tou zlatou uličkou.

D

3. Na své staré banjo nemám vůbec čas,

A7

je to dávno, co ztratilo svůj krásný hlas,
v onen slavný den bude nalezen,

D

až si sednem do kočáru ty a já.

D

4. Moje sestra Luce a mladší bratr Ben

A7

budou krásní v těch černých šatech onen den,
ale nejvíce zlaté střívece,

D

až si sednem do kočáru ty a já.

*D**Emi*

- REF2 Ach, jsou samé zlato, ach ty stojíš za to,

*A7**D*

zlaté střívičky na nohou, ty tolik krásné jsou,

Emi

jak se pěkně třpytí, jak se zlatem svítí,

*A7**D**A7 D*

když ty střívičky pěkně jdou tou zlatou uličkou.

D

5. Potom řeknu: Sbohem děti, musím jít,

A7

odcházím tam, kde věčně září slunce svít
Sen je vyplněn, přišel onen den,

D

až si sednu do kočáru ty a já.

D

6. Všichni lidé budou mi dnes závidět

A7

zlaté střívičky a zlatých šestnáct let,
budu bohatá, celá ze zlata,

D

až si sednem do kočáru ty a já.

*D**Emi*

- REF3 Ach, jsou samé zlato, ach ty stojíš za to,

*A7**D*

zlaté střívičky na nohou, ty tolik krásné jsou,

Emi

jak se pěkně třpytí, jak se zlatem svítí,

*A7**D**A7 D*

když ty střívičky pěkně jdou tou zlatou uličkou.

D - A7 - D-G-D

1 Žlutá kytka usychá, váza napůl vylitá,
 v zemi škvíry sluncem letním vyrytý,
 a pod křížem u plotu trčí svíčka bez knotu
 tady leží Johnny kulkou zabitý.

Ref Nad hrobem stojí dívka bílá,
 jak ta svíčka, co už dávno nehoří,
 kytku chvějící rukou svírá
 a pak ji tiše na hrob položí.

D - A7 - D-G-D

2 Žlutá kytka usychá, váza napůl vylitá,
 Johnny smutný voči do tmy upírá,
 hledí slepě nahoru až k bílému mramoru,
 kterež dveře k němu dolů zavírá.

G - D - D

A7

G - D - D

A7 - D

Rec: Nevidí, jak nad hrobem dívka bílá,
 modlitbou pláč svůj provází,
 a k poslednímu sbohem síly sbírá,
 a pak tiše mezi hroby suchou travou odchází.

D - A7 - D-G-D

3 Žlutá kytka usychá, váza napůl vylitá,
 kroky mizí vítr bílej přízrak svál,
 a pod křížem u plotu leží svíčka bez knotu
 a i Johnny, co tu dívku miloval.

D - A7 - D-G-D

|: C - B - F - G :|

Ref. |: ^CTap, tap, ^Gtadada, tap, tap, ^Ctadadada,
^Ctap, tap ^Gtadadada da. :|

1. ^CNa svůj ^Gobraz se ^Cdívám,
^Csoudím, ^Gže ránu ^Cmám.
^CPíseň o ^Gtváři ^Czpívám a ^Gjak se tak
^Cdívám, ^Guž se ^Cnepoznám.
^FJá..

Brid1... už ^Cdvanáct ^Gdní svůj ^Fobraz ^Gnevšední,
^Fsleduji ^Gpo ránu, ^Gstojí to za, ^Gno za ránu.

Ref.

2. ^CNad svým ^Gobrazem ^Czoufám,
^Cslzy ^Gve vočích ^Cmám.
^CChvilí si ^Grozbít ho ^Ctroufám a ^Gchvilí zas
^Cdoufám, ^Gže ^Ckazí ho ^Grám.
^FDám...

Brid2... si ^Ckafe ^Gdo ^Fjedu a ^Gklapky ^Gna ^Gvoči,
^Fa ^Gnohy ^Gdo ^Gledu, ^Gsnad se to ^Gvo, ^Gno ^Gvotočí.

Ref.

Brid3 ^CInzerát: ^CNajmu ^Gmuže, ^Craději ^Gněkolik, ^Cs ^Gvlastním ^Gkrumpáčem.
^CZnačka: ^Cstřepey ^Gpřinášeji ^Cštěstí.

3. ^CNad svým ^Gobrazem ^Czoufám,
^Cslzy ^Gve vočích ^Cmám.
^CChvilí si ^Grozbít ho ^Ctroufám a ^Gchvilí zas
^Cdoufám, ^Gže ^Ckazí ho ^Grám.
^FJá...

Brid4... sním ^Cdoma o ^Gtváři, ^Fco ^Gdívám ^Gzazáří,
^Fa ^Gnechci ^Gzrcadlo, ^Gtak mě to ^Gpo, ^Gno ^Gpopadlo.

|: Ref. :| - C

Zvedněte kotvy - Rangers

D

1. Už vyplouvá loď "John B",
už vyplouvá loď "John B",
okamžik malý jen,

A7

než poplujem v dál.

D**D7**

Ref1 Tak nechte mě plout, - nechte mě plout

G**Gmi**

tak nechte mě plout, - nechte mě plout

D

Síť už málo mám,

A7**D**

tak nechte mě plout.

Nejdřív jsem se napil,

2. na zdraví všem připil,

vím, že cesta má

A7

konec už má.

D**D7**

Ref2 Tak nechte mě plout, - nechte mě plout

G**Gmi**

tak nechte mě plout, - nechte mě plout

D

Síť už málo mám,

A7**D**

tak nechte mě plout.

Sklenici svou dopil,

3. zakrátko u mne byl,

okovy na ruce dal

A7

a pistole vzal

D**D7**

ref3 Šerif John Stone, - šerif John Stone

G**Gmi**

šerif John Stone, - šerif John Stone

D

Moji svobodu

A7**D**

vzal šerif John Stone.

D

4. Už vyplouvá loď "John B",
už vyplouvá loď "John B",
okamžik malý jen,

A7

než poplujem v dál.

D**D7**

ref4. Tak nechte mě plout, - nechte mě plout

G**Gmi**

tak nechte mě plout, - nechte mě plout

D

Síť už málo mám,

A7**D**

tak nechte mě plout.

Kytara_zpěvník Jiří